

نادابی کومر لایه تی
له
فورئان و سوننه ندا

نوادابی کومہ لایہ تی لہ

فورٹان و سوتہ نرا

نامارہ کردف

سندال محمد سعید

پونڈ و کروڑ و وریک پانزہ

۲۰۰۹-۱۴۳۰

ئادابی ئیسلامی لە کۆمەڵگا

شیوازی هەلس و کەوت و پەفتار لە نێو کۆمەڵگادا، پێناسە و ماهیت و ناوەڕۆکی گشت پێتازو بەرنامە و فیکرە یەک بەدەردەخات. ئیسلامیش کە تاکە بەرنامەی دارێژراو و بێ‌وێنەی پەرورەدگارە، خاوەنی چەند ئاداب و پەفتار و خوورە و شەتیکی شارستانیەتە، کە لە هیچ بەرنامەی تر بەرجەستە ناکرێ.

ئەم ئاداب و پەفتارە کۆمەلایەتیە ئیسلامیانەش، کە لە خوارەو دەیان هێنینه سەر سفرە ی باس، پێویستە مسوڵمانان بە گشتی و بێ درێغی و کەم و کورتی لە نێو خۆیان و کۆمەڵدا پێدە ی بکەن و، بێسەلمێن کە تەنها ئیسلامە تاکە بەرنامەی نوێ خوازو شارستانیەت، بەرنامەیەک نێو خۆی دوورە پەرێز کات لە کۆمەڵگا و گۆشە نیگا و وشک بێتە بەرچاو.

ئەم ئادابو ئاكارو رەۋشئانەى باس دەكرتەن، بەرنامەى
كارى رۇۋانەى مەسۇلمانە، كە دەبىئو پىئويستە پىئو
پابەند بىتتو ئىسلامىكى جوان پىشان بەدات، كە خەلك
چاۋى لى بىكەن.

جا مەسۇلمان، ھەموو قورئانى لەبەرىتت، با (صحيح
البخاري ومسلم) لەبەرىتت، بەلام لەگەل خەلكى وتە
ناخۇش و قسە رەق بوو، ھەست برىندار كەر بوو، ئازارى
دلى خەلكى دەداو... ھتە، ئەوا ئەم قورئان لەبەركردن و
فەرموودە لەبەركردن ھىچ سودى نىە، چونكە قورئان و
سۈننەت بۇ پىادە كردن ھاتوون، نەك بۇ خۇھلەكىشان و
تەنھا خۇتەندەو.

دىارىشە، كە ئىسلام بە جىھان بىلاۋبۇۋە، بەھۇى ئاكارو
رەفتار جوانى بازارگانە مەسۇلمانەكان بوو، نەگىنا خەلك
نەھاتەن دىراسەى ئىسلام بىكەن، ئىنجا مەسۇلمان بىن.

ئىسلام وتەو كەردارە، رەۋشتو رەفتارى جوانە،
رەچاۋكەرى ھەستەكانە، مافدەرى مافانە، كەواتە

مسولمانیش ده بی ره نگدانه وهی نه م نیسلامه بیت و نادابه کانی جینه جی بکات، وهک له خواره وه باس ده کرین:

- ۱- نه ده ب و ناکاری مسولمان له گه ل خوادا.
- ۲- نه ده ب و ناکاری مسولمان له گه ل پیغه مبهری خوادا ﷺ .
- ۳- نه ده ب و ناکاری مسولمان له گه ل دایک و باوکی.
- ۴- نه ده ب و ناکاری مسولمان له گه ل خزم و نزیکانی.
- ۵- نه ده ب و ناکاری مسولمان له میوانداری.
- ۶- نه ده ب و ناکاری مسولمان له به کارهیتانی ته له فۆن و موبایل دا.
- ۷- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی نان خواردندا.
- ۸- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی خواردنه وه دا.
- ۹- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی سلاو کردندا.
- ۱۰- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی مؤلّهت وه رگرتندا.
- ۱۱- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کوپرو مه جلیسدا.
- ۱۲- نه ده ب و ناکاری مسولمان له کاتی قسه کردندا.

- ۱۳- نه ده بو ناکاری مسولمان له گالته و سوعبه تدا.
- ۱۴- نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی پیروزی باییدا.
- ۱۵- نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی سهردانی نه خوشدا.
- ۱۶- نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی پرسه و ته عزیزه دا.
- ۱۷- نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی پڕمینیو باوه شکدان.

ئەدەب و ئاکاری مسوولمان لەگەڵ خوادا

دیاره گەر چاکه له گەڵ یه کێک کرا، ئەوا پێزو ئەدەب بەرامبەر به چاکه کاره که ده نوێنری، پێویستیشه پێزو ئەدەبی بەرانبەر بنوێندرێ.

له هه موو که شیش شایسته ترو پێویست تر، پێزو ئەدەبی بەرانبەر بنوێندرێ؛ خوای به خشندهیه، که چاکه و به خشنه کانی نایه ته ژماردن ﴿وَلَا تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل ۱۸) نه گەر هەرچی چاکه ی خودایه بژمێرن، له ژماردن دوا یی نایه ﴿. ئەدەب و ئاکاری بهرز نواندن بەرانبەر به خوای به خشن کار بهم شیوه یه:

۱- به ندایه تی کردنی و په رستنی:

ئەمەش به وه دێته دی، که به ته واری ملکه چی فرمانه کانی بیت و به گه وریه ی دابنسی له هه موو کارێکدا.

دیاره پهرستیش تهنهها له نوژیرو یقژووو حهجو
زه کات کورت ههئنه هاتوو، به لکو مانا خراوانه که ی
پهرستق تهوهیه، که مرققی مسولمان ههر کاریک
نه نجام ده دات، له کاری یقژانه ی له گهل مال و مندالی،
له گهل هاوریکانی، له کرین و فروشتنی و، له کاری
فهرمانبهری و هامؤستایه تی، عه بهستی پی
ره زامه ندی خوا بییت و به پیی بهرنامه و مهنه جی
شهریعه تی خوا بییت.

جا که پهرستن (العبادة) نهم مانا خراوان و گشتگیریه ی
هه بییت، نهوا خوای به خشنده کردویه تیه مبهستی
به دیهینان و هینانه بون، وهك ده فهرموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ
الْإِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات ... من ههر
بویه جندوکه و مرمم دروست کرد، تابمپهرستن).

شهرع ناسانیش نهم فیکره یان بهم گوتهیه گوزارش
کردوو، که ده لین: (النية الصالحة تقلب العادة
عبادة.... نیهت پاک و باشی، عادهت و خوو نهریت بو
پهرستق وهرده چه رخینی، که واته نان خواردنمان به

مەبەستی بەھیزبون بۆ جێبەجێ کردن و پیادەکردنی
فەرمانەکانی خوا، عیبادەتە، خوێندن و فێرخواری بە
مەبەستی خزمەتکردن بە موسولمانان، عیبادەتە،
جیھاد و خۆبەختکردن لە پێناوی بەرزکردنەوێ دینی
خوا، عیبادەتە، لا بردنی شتێک لە رێگا، کە نازار بە
موسولمانان بگەیهێنێ، عیبادەتە.

پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ
بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ
إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،
وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا
فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ... بەراستی نەنجامدانی
کردەوێ کە بە پێی نەتەکانە، هەرکەسو بە پێی نەتە
خۆیەتی، هەرکەسێ کۆچکردنی بۆ خوا
پێغەمبەرە کە ی بێت، ئەوا کۆچە کە ی بۆ خوا
پێغەمبەرە، هەرکەسی کیش کۆچە کە ی بە مەبەستی
دەستکەوتنی دنیا بێت، یان بۆ ئەوێ ژنێک ماره
بکات، ئەوا کۆچە کە ی بۆ ئەو مەبەستە، کە کۆچی
بۆ کردووە)). متفق علیه.

۲- تاعهت و گوپرایه‌لی:

گوپرایه‌لی خوا به جیبه‌جی کردنی فرمانه‌کانی و یاسا به‌پیزه‌کانی دیتهدی، هه‌روه‌ها به‌دورکه‌وتنه‌وه له‌و کارانه‌ی قه‌ده‌غهو هه‌رامی کردون.

هه‌ندی له‌ زانایان تاعهت، به‌ به‌رده‌وام بون له‌سه‌ر کاری چاکه‌و پیاده‌کردنی به‌نامه‌ی خوا راقه‌ ده‌که‌ن.

﴿فَأَسْقِمَ كَمَا أَمَرْتُ...﴾ (۱۱۳) هود. هه‌روا خوا ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۳۰) فصلت.

...ئه‌وانه‌ش که‌ گوتویانه: په‌روه‌ردگارمان خودایه‌و له‌ گفتیان لایان نه‌داوه‌و به‌رده‌وام بون له‌سه‌ر کاری چاکه‌؛ فریشته‌ دینه‌ لایان و پییان ده‌لین: نه‌ بترسن، نه‌ خه‌م بخون؛ مرژده‌تان لایه‌ی گه‌یشتونه‌ ئه‌و به‌هه‌شته‌ی، که‌ به‌لینتان پیدراوه‌.

تاعه تی خوا به لگه ی راستی خوشویستنه،
سه ریچی و گونا هیش به لگه ی ناراستی خوشویستنه.
گوتراویشه: (إِنِ الْحُبُّ لِمَنْ يَحِبُّ مَطِيعٌ... نه و که سه ی
یه کیکی خوش بوئ به گوئی ده کات).

خوا به خشندهش به لینی به بنده گوئرا به له
خوشه ویسته کانی داوه، که به هشتی رازاوه یان
پی به خشیت، وَهَكَذَا دَفَعُ رَمُوزٍ: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ

رَفِيقًا﴾ النساء.... هه که سیکی به رفه رمانی
خودا و نه م پیغه مبه ره بی، ده بیته هاو پی نه وانده ی خودا
چاکه ی ده گه ل کردون؛ له ریزی پیغه مبه ران.
خودا په رستانی راستی و شهیدان و پیاوچاکان؛ چ
هاو پی یانیکی چاکیشن نه مانده! ﴿﴾.

ههروا ده فهرموئ: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾... آل عمران...
 بلئ: نئوه نه گهر خوداتان خوئدهوئ، شوئن من كهون،
 ههتا خوداش خوئى بوئنو له گوناهاوشين ببورى ﴿

۳- شهرم كردن له خوا:

شهرم كردن له خوا له گرنگترين پايمى ريزو نه ده به
 بهرانبهر به خواى گهوره.

(الحياء) شهرم له زمانه وانيدا ماناى پوئشتهيى، ههروا
 ماناى خوئده رنه خستن، يان رازى نه بونه به شتيك، كه
 پئچه وانهى شهرعى خوايه، يان به ناشكرا نه نجام
 نه دانى سه رپئچى و گونا هوتاوان.

هه ندى له زانا يان پئناسه ي شهرم (الحياء) يان به وه
 كردووه، كه: ره وشت و ئاكارئك به واز هئنان له كارى
 ناشيرين و، كه مته رخه مى نه كردن بهرانبهر به خاوه ن ماف.
 پئغه مبهري خوا ﷺ ناما زه ي به وه كردووه، كه شهرم
 خيرو چاكه ي به دوا وه يه. عيمرانى كورى حه صين - خوا
 لئى رازى بن - گوتويه تئ: پئغه مبهري خوا ﷺ

فهرموویه تی: ((الحیاء لا یاتی إلا بخیر)) متفق علیه.

پیغه مبهری خوا ﷺ له فهرموده یه کدا رایشی شهرم
 (الحیاء) ده کات و ده فهرموی: ((استحيوا من الله حق
 الحیاء، قلنا إنا نستحي من الله يا رسول الله والحمد لله،
 قال: ليس ذلك، الإستحياء من الله حق الحیاء: أن
 تحفظ الرأس وما وعى، والبطن وما حوى، وتذكر الموت
 والبلى، ومن أراد الآخرة وترك زينة الحياة الدنيا، وأثر
 الآخرة على الأولى، فمن فعل ذلك فقد استحيى من
 الله حق الحیاء...)) وهك پیویست له خوا شهرم بکهن،
 گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا، سوپاس بو خوا نیمه
 شهرم له خوا ده کهین، فهرموی: نهوها نا. شهرم کردن له
 خوا وهك پیویست نهویه، که سهرت و چاوو گوینچکه و
 زمانت له گوناهان پیاریزی، زگت و نهوهی له گهل
 زگدایه له گوناهان پیاریزی، ههروا یادی مردن و پرزین
 بکهیت، ههرکه سنی پوژی دواپی بوئی و جوانی و رازاوه پی
 دنیا واز لئی پیتی و به سهر دنیا ههلبیژی، جا
 ههرکه سنی ناوای کرد، نهوا وهك پیویست شهرمی له
 خوا کردوه)) رواه الترمذي عن ابن مسعود.

ئەبۆلەبەسی سەمەرقەندى (شەرم)ى بە دوو جۆر دانائەو
گوتویەتی: شەرم دوو جۆرى ھەيە:

١- شەرمىك لە نىوان خۆت و خەلكدا.

٢- شەرمىك لە نىوان خۆت و خوادا.

شەرم كردن لە نىوان و خۆت و خەلك ئەو ھەيە، چاوت
بپارىزى لەو شتانەى بۆت خەلāl نىە تەماشای بکەیت.
بەلام شەرمى نىوان خۆت و خواى گەورە بریتىيە لە
ھەست كردن و پىزانىن بە بەخششەکانى، شەرم بکەیت
سەرپىچى فەرمانەکانى بکەیت.

٤- شوکرانەبۇزىرى بەخششەکانى خوا:

سوپاسگوزارى و شوکرانەبۇزىرى، یان بەدل، یان بە
زمان، یان بە کردەو دەردەپەردى.

شوکرانەبۇزىرى بەدل بریتىيە لە ھەبونی ھەستى
خىروچاکە نواندن بۆ ھەموو خەلك، چونکە ھەموو
خەلك چا و لەدەستى خوان و خوشەويستىرین کەس لای
خوا، ئەو کەسەيە بۆ چا و لەدەستەکانى سودمەند بىت.

شوکرانه بژیږی به زمان بریتیه له سوپاس و ستایشکردنی خوا، هه روا بهرده وام زیکروپارانه هو ته سبب حات کردن.

شوکرانه بژیږی به کرده وهش به وه دیتهدی، که نه دنامه کانی جهسته له جیبه جی کردنی فرمانه کانی خوا به کار بهیتریت و، سه ریچی خوی پی نه کريت.

دیاره شوکرانه بژیږی نیعمه تی چاو بریتیه له پاراستنی و دانه واندنی له ناست نه و شتانه ی خوا حه رامی کردوون، وه که ته ماشانه کردنی ئافره تی نامه چه م و گوڤاره روت و نیمچه روته کان و فلیمه بی ئاپروه کان.

شوکرانه بژیږی زمانیش بریتیه له غه بیه ت نه کردن و دوزمانی نه کردن و قسه نه هینان و نه بردن و تیک نه دانی نیوان دوک هس و فیتنه بی نه کردن و هه ست بریندار نه کردنی خه لک و ته ریق نه کردنه و هیان.

شوکرانه بژیږی هیژو تواناش بریتیه له سه رخستنی چه و ساوان و زولم نه کردن و خه بات و تیک زوشان له پیناوی خوا.

شوکرانه‌بژیڕی نیعمه‌تی دارایی و ده‌وله‌مه‌ندی بریتیه له یارمه‌تیدان و کۆمه‌کی هه‌ژارو نه‌داران، به‌بێ منه‌ت کردن و به‌چاو دادانه‌وه.

خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموی: ﴿...لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ...﴾ (٧) **إِبراهیم ... گه‌ر شوکرانه‌بژیڕم بن بۆتان زیاد ده‌که‌م.**

٥- رازی بون به‌قه‌زاو قه‌ده‌ری خواو نارام گرتن له‌کاتی به‌لاو ناخۆشیدا:

باشترین وته‌ سه‌باره‌ت به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره ﷺ، که ناراسته‌ی ئین عه‌بباس ده‌کات و ده‌فه‌رموی: ((یا غلام إني أعلمك كلمات: أحفظ الله يحفظك، أحفظ الله تجده تجاهك، إذا سألت فاسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك بشيء لن ينفعك شيء، قد كتبه الله لك، ولو اجتمعوا على أن يضروك بشيء، لن يضروك بشيء، قد كتبه الله عليك، رفعت الأقلام وجفت

(الصحف)... کوریزگه! جهند و شهیه کت فیژده کهم: دینی
 خوا بیاریزه، خوا ده تپاریژی، خوا بیاریزه، خوا به ره و
 روت دی، گهر داوای شتیکت کرد، تهنه له خوا
 داوایکه، گهر داوای فریا که وتنت کرد که به فریات بی،
 تهنه هاواری خوا بکه، بزانه گهر هموو خه لکی
 کۆبینه وه بیانیه وی سودیکت پی به خشن، که خوا
 نهینوسی بی، ناتوان سودت پی به خشن، ههروه ها
 هموی کۆبینه وه بیانیه وی زیانت پی بگه یه نن، که خوا
 نهینوسی بی، نهو زیاندهت پی ناگات، قه له مه کان له
 نوسین هه لگیران و پهراوه کانیش وشک بونه وه (واته:
 قه زاو قه ده ری خوا بپراوه ته وه). رواه الترمذی وقال:
 حدیث حسن صحیح.

که واته: بابای مسوولمان وه که نه ده بو پیزنواندن
 به رانبهر خوا ی خوی، پازیه به هه ر چ شتیک به سه ری
 بیت، که خوا براندویه تیه وه پاداشتیشی له سه ر
 و ده گریته وه، هه رگیز ناپه زایی به رانبهر به خوا
 ده رنابری، که بۆچی نه م به لاو ناخۆشیه ی به سه ر

هیتاوه، بەلکو دلی بەم نایمته دەداتموه که دەفرموی:

﴿...وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٨﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٩﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٦٠﴾﴾ البقرة

... مژده بده بەو کەسانەى خۆراگرن، ئەو کەسانەى کە
توشی چۆرتمێک دەبن، دەلێن: نێمەش هەر ئی خواين و
هەر بۆ لای ئەو دەچینهوه، خێروییرو بەزەیی
پەروەردگاریان بۆ دەباری و شارەزا لە پێ ئەوانن. ﴿

نه دهب و ناکاری مسولمان له گه ل پیغه مبهري خوا ﷺ

دیاره مسولمانی پابه ند به دینی خواو ژيرو له خواترس،
هه ست به و پایوه پرتزه ی پیغه مبهري ده کات، که له لایه ن
خوا ی گه وروه لی یی تراوه.

هه ست ده کات پیغه مبهري که هدر له سهره تای ژيانی تا
کو تا ژيانی، خاوه نی په وشت به رزی و قوربانیدان بووه،
هه رده م به خه می نوممه ته که یه وه بووه، که خوا ی به خشنده له
نوممه ته که ی خو ش ببی و چاوپو ش ی له گونا هه کانیا ن بکات.

جا پیغه مبهري ک خوا ی خاوه ن شکو ده رباره ی بفرموی:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ١٠٠ القلم ... به راستی تو ناکارو
په وشتت زور به رزه ﴿١٠٠﴾. نه مه گه وره ترین پروانامه و
مه دالیا به بو پیغه مبهري ﷺ، پیویسته پرتزی لی بگیری و
نه ده بی له به ران به ردا بنویتری.

پریزگرتن و نه دهب نواندنیش فەرمانیکی خوایه، که ده بی گشت پرواداریک پیاده ی بکات و پیغه مبهری له لا خوشه ویست بیت، نه ویه پری خوشه ویستی، دهنگی به سهردا به رزنه کریتته وه وهك خوا (جلّ جلاله) ده فەرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا يَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾﴾ الحجرات... نه ی گه لی خاوه ن باوه ران! ناشی دهنگتان سهر دهنگی پیغه مبهر که وی. دهنگیش هیئنده به رزمه که ن وهك له گه ل یه کترا قسه ده که ن، که کارتان لی پوچه ل بی و خوتان به خوتان نه زانن ﴿﴾.

نه دهب و پریزنواندن به رانبهر به پیغه مبهری خوا
 ﷺ به م شیوه یه ده بییت:

۱- گوپرایه لی کردنی پیغه مبهرو شوتنکه وتنی له گشت کاروباره کانی دنیا و ناخیرهت، خوی گه و ره ده فەرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا ءَعْمَلَكُمْ﴾ (۳۲) محمد ﷺ.

گوپرايه لى كردن و بى رفرمانى پيغه مبهى، مسؤگه رى به ده شته و سى پيچى كرنىشى، مسؤگه رى دۆزه خه، وهك له نه بوهوره يره ده گپريته وه، كه پيغه مبه رى خوا ﷺ فرموده تى: ((كُلَّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى، قِيلَ أَوْ مِنْ يَأْبَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى.... هَهُمُو نَوْمَهُ تَى مِنْ دَه چنه به ده شت، مه گهر نه و كه سهى خۆى نه يه وئ بچيته به ده شت. گوتيان: نهى پيغه مبه رى خوا: كى هه يه نه يه وئ بچيته به ده شت؟ فرمودى: هه كه سهى گوپرايه لى و به قسهى من بكات، ده چيته به ده شت، هه كه سيكيش سى پيچى من بكات و به قسهى نه كات، نه و نايه وئ بچيته به ده شت)) رواه البخاري.

سه باره ت به شوينكه وتنى پيغه مبه رى له هه موو كاروبارىك، خواى گه وره ده فرمودى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ

تُجِبُونَ اللَّهَ فَأَتِيعُونِي يُحِبِّبْكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ....

﴿٣١﴾ آل عمران... بڵێ: گەر بەراستی خواتان خۆشدهوئ و شویینی من بکهون، خوا خۆشتانی دهوئ و له گوناهیشتان خۆشدهبێ.

٢- هیچ کەس هیندە ی پیغەمبەری نازیز، خۆش نهویستری، تهنا نهت دایک و باوکیش. واتا خۆشهویستی پیغەمبەری نازدار پێش خۆشهویستی دایک و باوک و هه موو که سیکه، وهك خۆی ﷺ دهفرموی: ((والذي نفسي بيده لا يؤمن احدكم حتى اكون احب اليه من ولده و والده والناس اجمعين... سویند بهو کەسە ی گیانی به دهسته، ئیمانی هیچ کامیکتان تهواو نابێ، ههتا منی له مندالی و باوکی و هه موو خهلك خۆشتر نهوێت)) متفق علیه.

کهواته، نهو کەسە ی پیغەمبەری ﷺ وهك پێویست خۆشنهوئ، نهوا ئیمانی تهواو نهو دهبێ چاوبه خۆیدا بخشینیته وه.

٣- هیچ کەس بە سەردار و پێشەواو رابەر و سەرکردە ی
 راستە قینە دانەنرێ، جگە لە پێغەمبەر، چونکە خوا
 نەوی هەلبژاردوووە نەم نازناوانە هەر لەخۆی دێ. خوا
 دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
 حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا
 ١١﴾ الأحزاب: ...بێگومان پێغەمبەری خودا
 سەرمەشتی چاکە بۆ ئێوە و بۆ هەرکەسێ کە بە خودا و
 ڕۆژی سەڵا هیوادارە و هەر خەریکی یادی خوا بە.

٤- ڕازی بون و ملکه چی هەر حوكمێك و بریارێك، کە
 پێغەمبەری خوا پێاندویهتیەو، وەك خوا دەفەرموێ:

﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا
 شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا
 مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٦٥﴾ النساء: ... نەخێر
 (وانیە کە خۆیان بە باوەردار پێشان دەدەن) سوێند بە
 پەرورەدگارت، بروادار نین، تا تۆ نەکەنە دادوەر لە هەر

ئاۋازى. دۈبەرەككەكى نىۋانىياند، لەپاشان ھەست نەكەز
لە دەروياندا بەھىچ بىرلەككە لەو بىرلەككە تۆ دۈتە.
مەلەككە نەكەن بە مەلەككەچىكە تەۋاۋ.

نەم ھۆكۈم ياسايە، تا پۇۋى دۈيى، بەردەۋامە. بۈيە
ھەر كىشەۋ گىرەتەككە بىتە پىشەۋە، دەبى بۆ قورئان
فەرمدەكانى پىشەمبەر بىگەپىرەتەۋە، نەك بۆ ياساى
دەستكردى مەۋىسى عەقلى سىنوردار. خۋاى گەۋرە
دەفەر مەۋى: ﴿... فَإِنْ نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَذُوقْهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ﴾ النساء... گەر لە شتەككە ناكۆك بون
كىشە ھاتە پىشەۋە، ئەۋا بۆ ھۆكۈمى خۋاۋ پىشەمبەرى
بىگەپىرەتەۋە.

۵- خۆشويستىۋ دۆستايەتى كىردى ئەۋ كەسانەى
پىشەمبەرى خۋا خۆشى دەۋىن، ھەروا خۆش نەۋىستىۋ
دۆستايەتى نەكردى ئەۋانەى پىشەمبەر خۆشى ناۋىن
ناھەزە پىيان. ھەروا دىلخۆش بون بەۋ شتانەى
پىشەمبەر پىنى دىلخۆش بوۋە، ھەز نەكردن بەۋ شتانەى

حەزی پێنە کردووە. بۆیە ﷺ فرمویەتی: ((...فإذا
نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا
مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ... گەر لە شتێک قەدە غەم کردن، لێی
دورکە و نەو، گەر فرمانم بە کاریکیش کرد بیکەن،
ئەوا بە پێی تواناتان جێبەجێی بکەن)) متفق علیه.

۶- هەرکاتێ ناوی پێغەمبەر هات، دەبێ بگوترێ: (صَلَّى
الله عليه وسلم)، چونکە خۆی بەرزو مەزن فرمانی
کردووە سەلاواتی بۆ بنێردرێ وەك دەفرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (٥٦)
الأحزاب... خواو مەلائیکەتەکانی سەلاوات ئەدەن
لەسەر پێغەمبەر، ئەو کەسانی پرواتان هێناو سەلاوات
لەسەری بدەن و سەلامی لێ بکەن بە سەلام لێکردنیکی
گەرم.

دیاره سەلاواتی خوا لەسەر پێغەمبەر وەسف و سەناو
باس کردنیەتی بە چاکە لەناو کۆمەڵای هەره بەرزو

مہ لاتی کھدا، سہ لاواتی مہ لاتی کھ، ترا کردنیانہ بڑی
لہ لای خوا.

۷- زیندو گردنموہی سوتنمتہ کانی پتغہ مہر، و ہک: پریشو
سیواک و ہاوشیوہ کانی و گہ یاندنی بانگہ وازہ کدی بہ
خہ لک، ہدروا خو دروخستہ نوہ لہو شتانہی نہو لہ
دیندا نہ میگردوہ، خوا دہ فہرموی: ﴿...وَمَا ءَانَتْکُمْ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاکُمْ عَنْهُ فَأْتُوهُ﴾... ﴿٧﴾ الحشر
... نہوہی پتغہ مہر ہیناویہ تی لہ حوکم و یاسا
ناکاری جوان و ہریگرن و جیبہ جی بکھن، نہو شتانہ ش
کہ لیتان قہ دہ غہ دہ کات مہیکہن و وازی لی بہینن ﴿...
خویشی ﷺ دہ فہرموی: ((علیکم بسنتی و سنۃ
الخلفاء الراشدين المہدیین، عَضُوا عَلَیْهَا بِالنَّوَاجِذِ،
وَإِیَّاکُمْ وَمَحَلَّاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ کُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ... دہست
بہ ریازو سوننہ تموہ بگرن، ہدروا دہست بہ ریو
شرتنی خلیفہ سہرپاستہ کانم بگرن، بہ ددانہ کان
بیگرن، نہ کہن لہ کاروباری دیندا، شت دابہینن،
چونکہ ہموو شت داہیتانیک لہ دین گومرایی و

سدرلیشواویہ)) رواہ ابو داود والترمذی وقال حدیث حسن صحیح.

خاتوو عائشہ گوتویہ تی: پیغہ مبهری خوا
فہرمویہ تی: ((من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه
فہو رد... ہدرکہ سی لہم کارہی دینمان، شتیک
دابہینتی کہ لہ دینہ کدا نہییت، نہوا نہو شتہ
داهیتراوہ قبول نہو پدہ دہ کریتہوہ)) متفق علیہ.

۸- لہ کاتی سدردانیکردنی لہ قہبرہ کھی و مزگوتہ کھی،
نابی دہنگ بہرز بکریتہوہ و ژاوہ ژاوہ دہنگ بکریت،
بہ لکو دہبی بہ نہ دہب و ریزہوہو بہ دہنگیکی نزم
سہلامی لی بکری. خوی گہورہ دہ فہرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ...﴾ (الحجرات) ... نہی گہلی خاوہن باوہ پان!
ناشی دہنگتان سہردہنگی پیغہ مبهر کھوی. دہنگیش
ہیندہ بہرز مہکن، و ہک لہ گہل یہ کتردا داختون؛ کہ
کارتان لی پوچہل بیی و خوتان بہ خوتان نہ زانن.

نه ده بو ئاکاری مسوئلمان له گه ل دایک و باوک

شاراوه نیه دایک و باوک بو پینگه یاندنی پۆله کانیان و نه و غوونی کردن له پیتناو بهرژه و نه دیه کانیان چه نده ها زه حمهت و ناخووشی و موعانات دیته ریگیان، ههروه ها به تهنگ سۆزو خوشه ویستی پۆله کانیانه وه دین، به تایبتهت دایکی به سۆز، که زه حمهت و ئازاری زۆر ده بینن بو پهروه ده کردنی مندا له کانی، له بهرانبه ر ئهم موعاناته ش تهنها خوی گه وه پاداشتی شایسته ی خوی ده داته وه.

جا له بهرانبه ر چاکه کانی دایک و باوک پتویسته پۆله کان وه فادارو به ئهمه ک بنو، چاکه کار بن له گه ل یاندا و مافه کانیان نه فیه وتینن، خوی گه وه ده فهرموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾. پهروه ردگارت فهرمانی دا، جگه له و کهسی دی مه په رستن، سه بهارهت به دایک و بابیش چاکه بکه ن. ﴿٢٢﴾ الإسراء ﴿٢٢﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا... نِئْمَهُ مَرْؤُفْمَانِ﴾
 پاسپارد، له گهل داک و بابی خوی چاکه بکا (۸) العنکبوت ﴿
 چاکه کاری له گهل دایک و باوک به گویره ی نهم ناداب و
 ناکارانای خواره وه دیته دی:

۱- گوپرایه لی کردنیان له چاکه دا: گوپرایه لی دایک و باوک
 له خو شه ویستییه وه سه رچاوه ده گریت، هیچ شتیک لای
 دایک و باوک نه وه نده زه حمهت نیه، هینده ی سه ریچی و
 گوپرایه لی نه کردنی پۆله کانیان، دیاره نه مهش ده بیته
 نازاردانی دلیان و، پۆله کانیان ده بنه (عاق) واته:
 نازاردهری دلی دایک و باوک، که له گوناوه گوره کانه.

عن عبدالله عمرو بن العاص قال: قال رسول الله
 ﷺ: ((الكبائر: الإشراك بالله، و عقوق الوالدين، و قتل
 النفس، و اليمين الغموس ... گوناوه گوره کان بریتین
 له: هاوبهش دانان بو خوا، نازاردان و سه ریچی دایک و
 باوک، کوشتنی که سیک به ناحق، سویندی به درق)) رواه
 البخاري.

لهم فہرموودہ یہدا دواى ھاوہل ٲرپاردان بۆ خوا
نازاردان و سہرپیچی دایک و باوک بە گوناہہ گہورہ کان
دانراوہ، بەلام گوٲرپاہہ لیکردنی دایک و باوک دہبی لہ
چاکہ کاریدا بیت، نہک لہ گوناہو تاوان، چونکہ ((لا
طاعة بشر فی معصية الله، إنما الطاعة فی المعروف ...
لہ سہرپیچی کردنی فرمانہ کانی خوا، نابئی بہ گوئی
ھیچ کہ سٲ بکری، بەلکو بہ گوئی کردن لہ چاکہ کردنہ))
رواہ أحمد و البخاری و مسلم.

جا کاتیک دایک و باوک داوا لہ رۆلہ کانیان دہکەن
ھاوہل بۆ خوا ٲرپار بدەن، یان تاوانیک بکەن، نابئی
گوٲرپاہہ لییان بکەن، بەلام دہبی چاکہ یان لہ گەلدا بکەن،
وہک خواى گہورہ دہفرموی: ﴿وَلِیْنَ جَہَدَاکَ عَلٰی اَنْ
تُشْرِکَ بِیْ مَا لَیْسَ لَکَ بِہٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُہُمَا
فِی الدُّنْیَا مَعْرُوفًا... ئە گەریش ھانیانداى شتٲ بکەى
بە شەریمک کہ خۆت ھیچی لى نازانى، فرمانیان بە جٲ
مەھینە، لہ دنیا دا بە خۆشى لہ گەلیانا بۆى ﴿۱۵﴾ لقمان ﴿

ئهو چا که کردندی که خوی گه وره له م نایه ته باسی ده کات ده بێ بهردهوام بیت و نابێ توندوتیژیان له گه لدا بکرری به به هانه ی ئه وه ی موشریکن، به لکو ده بێ رۆ له کان جهخت له سه ر مسو لمانبونیان بکه ن، ئه مه ش به کرده وه ی جوان و زمان شیرینی و نه رمونیانی له (صحیحین) دا هاتوو ه، له عبدالله ی کورپی مه سعو ده وه که گو تویه تی: سألت النبی ﷺ أیُّ العمل أحبُّ الی الله تعالی، قال: ((الصلاة علی وقتها، قلت ثم أی؟ قال برّ الوالدین، قلت: ثم أی؟ قال: الجهاد فی سبیل الله... پرسیارم له پیغه مبه ر کرد، خوا چ کرده وه یه کی پی خۆ شه، ئه ویش فره موی: نوێژکردن له کاتی خۆی، گوتم: پاشان چی دی؟ فره موی: چا که نواندن له گه ل دایک و باوک، گوتم: پاشان چی دی؟ گو تی: خه بات و تی کۆشان له پیتناوی خوا)).

نابێ گو پرایه لیان بکرری له به شودانی به زۆرو ژن هینانی به زۆر، که کچ و کور پیی رازی نین، یان نابێ به قسه ی نه وان، پیاو خێزانه که ی ته لاق بدات، ئه وه تا

سه بارهت بهم مهسه لهیه پرسیار له عومهری کوری
خه تتاب (خوا لپی پازی بی) کرا، گهر باوکیک به
کوره کهی گوت هاوسه ره کهی ته لاق بدات، نیمام
عومهر فهرمووی ته لاقی نه دات، چونکه گوپرایه لی له
چاکه کاریدا ده بیته.

۲- نابیی بهرانبهر دایک و باوک ناره زایی و وه پرس بوون
ده ربهری، که داوای شتیك له پۆله کانیان ده کهن خوای
گه ورهش ده فهرمووی: ﴿...فَلَا تَقُلْ لَّهُمَا أَمْرٌ وَلَا
تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا...﴾ ههرگیز
نۆفیشیان پی مه لی و تییان مه خوهره و به زمانی خوش
بیان دوینه ﴿۲۳﴾ الإسراء ﴿﴾

کهاته له کاتی داواکردنی ههر شتیکیان ده بی به
زمانیکی شیرین و قسهی جوان وه لایمی داواکاریه کانیان
بدیته وه، نه مهش فهرمانی خوای گه ورهیه، ههر وه ها
له کاتی داواکاریان وشه (نۆف) که نیشانهی ناره زایی
یه، له بهرانبهریان نه کری، نابیی پۆله کان دهنگیان
به سه ر دایک و باوکیان بهرز بکه نه وه و نابیی به سوک

سەير بىكرىن و بىرۈچۈننىان بەكەم بىگىرى، بەتايىبەتى
گەر دايىك و باوك نەخۈندەوار بوون.

لە كاتى پوونكرىدەنەوى شىتىكدا، يان پوونكرىدەنەوى
دىن، دەبى بە شىۋازىكى جوان و بە سۆزو مىھرەبانى
بۆيان پوون بىكرىتەو.

ھەرۈھە دەبى بالى ملەكەچى و سۆزىان بۆ راجھەين و
دوعاى خىرىان بۆ بىكەين، وەك خۋاى گەورە

دەفەرمۇئ: ﴿وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ

وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا... بەبى فىزى

بىياغھ ژىر بالى بەزەبى و بلى: ئەى پەرۋەردگارم! وەكو

نەمان منىان بە شەكى پىگەيانە، تۆش وەبەر

بەزەبى خۆتىاغھ ﴿۲۱﴾ الإسراء ﴿﴾

دوعاكرىدن بۆيان لەدۋاى مردنىان سودىان پىدەگات و

پەلىان لە بەھەشت بەرز دەكات وەك پىغەمبەرى خوا

ﷺ دەفەرمۇئ: ((إِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ- لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ

لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ! آتَى لِي هَذِهِ؟

فَيَقُولُ؟ بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدَكَ لَكَ.. خۋاى گەورە لە بەھەشت

پلهی بېندهی چاک بهرز ده کاته وه، نهویش ده لئ: نهی
پهروه ردگارم! نه م پله یه م له کوئ بوو؟ نهویش
ده فهرموئ: به هوئ داوای لیخو شېونی کوړه که ته بوئت))
رواه أحمد والطبرانی فی الأوسط ورجاهما رجال الصحيح
عن أبي هريرة.

هه رکه سیکیش له کاتی زیندوویی دایک و باوکیدا
نهیتوانی بئ چاکه یان له گه لدا بکات با له دواي مردنیان
چاکه یان له گه لدا بکات، نهویش به پارانه وه له خوای
گه وړه که له گونا هیان خو ش بیت.

۳- له نادابی چاکه کردن له گه ل دایک و باوک نهو یه
په یان و وه سیه تنامه و پاسپارده یان جیبه جئ بکړئ،
گه ر تاوان و گونا نه بوو، هه وړه ها پړزی هاوړ پیکانیان
له دواي مردنیان بگیری و سهر دانیان بکړئ.

پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرموئ: ((ان ابرأ البرأ صلة
الولد أهل وء أبیه... باشرین چاکه نهو یه، کوړ
هاموشوئ براده رو دوستانی بکات و پړزیان بگری))
رواه مسلم عن عبدالله بن عمر ؓ .

له فەرمودەيدىكى تىردا ھاتتوھ عن مالک بن رىبىعە الساعدى قال: ((بىنما نھن جەلۇسٌ عند رسول اللہ ﷺ إذ جاء رجلٌ من بنى سلمة فقال: يا رسول اللہ! هل بقی من برّ أبوی شيء بعد موتھما؟ فقال: ((نعم الصلاة علیھما، والإستغفار لھما، وإنفاذ وعدھما من بعدھما، وصلة الرحم التي لا توصل إلاّ بھما، وإکرام صدیقھما)) رواه أبو داود والحاكم فى المستدرک (۱۵۵/۴) وقال: صحیح على شرط الشیخین، ولم یخرجاه، وقال الذهبى: صحیح.

۴- دەپن رۆلەكان لەبەردەم داىك و باوكدا بەشیئوھەكى جوان و لایەق و رێك دابنیشن و، خۆیان دوورخەنەو لە بى موبالائى وەك قاچ درێژکردن و قاچ لەسەر قاچ دانان و دەست ھەلپى بەرامبەریان، نابى لەبەردەم ئەواندا رۆلەكان پال بەكەون، یان خۆیان پووت بەكەنەو، یان بە قاقا پى بەكەن، وە نابى لەكاتى پۆششتن دا پىش باوك بەكەون و نابى لە پىش ئەو دابنیشن و نابى بەناوى خۆیان بانگ بەكرىن، وەك لە فەرمودەى

پێغه مبهردا ﷺ هاتوووه: ((عن أبي هريرة أن النبي ﷺ رأى رجلاً معه غلام، فقال للغلام: من هذا؟ قال أبي، قال: فلا تمس أمامه، ولا تستسب له، ولا تجلس قبله، ولا ادعه باسمه)) رواه ابن السني وعبدالرزاق في مصنفه (١٣٨/١١) وقال حبيب الرحمن الأعظمي معلقاً: (والحيث أخرجه البخاري في الأدب المفرد).

٥- پێویسته له کاروباریاندا یارمهتیاں بدری و شتیان بۆ ههلبگیرئ، چونکه زۆر ناشیرینه و بێپێزییه، گهر له گهڵ باوک به پێگادا برۆی و باوک شت ههلبگیرئ و کور به دهست به تالی بپروات و هیچ ههڵنه گری. ههروهها کچیش به ههمان شیوه له رێک و پێککردنی مالدا ده بێ یارمهتی دایکی بدات.

٦- ده بێ سومعهی دایک و باوک بپاریزری نه مهش به وه دیته دی که پۆله کان زیان به خهڵک نه گهیهنن و خراپه کار نه بن له گهڵیاندا، تاوه کو خهڵکیش به پرهرجی خراپه کاریه کانیاں نه ده نه وه به جێبۆدان و دڵ بریندار کردن.

نابځ جنیټو به دایک و باوک بدری، که له گوناوه
گهوره کانه، جنیودان به دایک و باوک به وه ده بڼی که تو
جنیټو به دایک و باوکی دژه که ت بده ی و نه ویش جنیټو به
دایک و باوکی تو بداته وه، وه ک پیغه مبه ری خوا ﷺ
ده فهرموئ: ((من الکبائر شتم الرجل والديه)) قالوا: یا
رسول الله! وهل یشتّم الرجل والديه؟ قال: ((نعم یسبُّ
أبا الرجل فیسبُّ أباه، ویسبُّ أمه... له گوناوه
گهوره کان نه وه یه، مرؤف جنیټو به دایک و باوکی بدات،
گو تیان: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ! که س هه یه جنیټو
به دایک و باوکی بدات؟ فهرموئ: به لئ، نه و که سه
جنیټو به باوکی به رامبه ره که ی ده دات، نه ویش جنیټو به
باوکی نه و ده دات، هه روا جنیټو به دایکی ده دات،
نه ویش جنیټو به دایکی ده دات، نه ویش جنیټو به دایکی
نه و ده دات)) متفق علیه.

تیبینی: له گه ل باسکردنی نه ده ب له گه ل دایک و باوکان،
هه ندی له پاداشتی چا که کاری له گه ل دایک و باوک و
هه ندی له سزاکانی خراپه کارانیان ده که ین:

یه کهم: پاداشته کان:

١- به پله ی یه کهم ده بی چاکه له گه ل دا ی ک بکری، چونکه به هشت له ژیر پی یه وه ده ست ده که وی، روى الإمام أحمد عن المقدم بن معد یکر، عن النبی ﷺ قال: **إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِأَمْهَاتِكُمْ ... إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِأَمْهَاتِكُمْ ... إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِأَبَائِكُمْ ... إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِالْأَقْرَبِ** فالأقرب) رواه ابن ماجه من حديث عبدالله بن عياش. عن جاهمة مرفوعاً: (أَلْزَمَهَا، فَأَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ أَقْدَامِهَا) رواه الإمام أحمد والنسائي (صحيح) صحيح الجامع (١٩٢٤) ورواه البخاري في الأدب والطبراني.

٢- دایک و باوک سەرچاوه ی به هشت و دۆزخ و په زامه ندى خواى گه وه به په زامه ندى نه وانه وه به ستر او ته وه، وه له فهرمووده دا هاتوه: روى ابن ماجه عن أبي أمامة أن رجلاً قال: يا رسول الله! ما حق الوالدين على ولدهما؟ قال: ((هَما جَنَّتَكَ وَنَارَكَ)). وروى الترمذي عن ابن عمرو بن عاص: أن رسول الله قال:

((رضا الرَّبِّ في رضا الوالد، وسخط الرَّبِّ في سخط الوالد)) ورواه ابن حبان، انظر السلسلة الأحاديث الصحيحة رقم (۵۱۶) ورواه الحاكم في مستدرکه (۱۵۲/۴) وقال: صحيح على شرط مسلم.

۳- له دنیادا بهر هکته ده که ویته ته مهن و وه چه و رزقه وه، وه که پیغه مبهری خوا و علیّه السلام ده فرموی: ((من سده أن یمد له في عمره، ویزداد في رزقه، فلیبر والديه، ولیصل رحمه)). رواه أحمد عن أنس، وه ده فرموی: ((من بر والديه طوی له، زاد الله في عمره)) رواه أبو یعلی والطبرانی والحاکم (وقال: صحيح، وأقره الذهبی والأصبهانی عن معاذ بن أنس.

۴- چاکه کردن له گهل دایک، ده بیته مایه سیرینه وهی گونا هو تاوان، (روی الترمذی عن ابن عمر أن رجلاً أتى النبی فقال: یا رسول الله! إني أصبت ذنباً عظیماً، فهل لي من توبة؟ ((فقال: (هل لك من أم؟ قال: لا، قال: (هل لك من خالة؟ قال: نعم، قال: فبرها... ثبین عومدر گوتویه تی: پیاو یك هاته لای پیغه مبهر و علیّه السلام و گوتی: نهی پیغه مبهری خوا! گونا هیکی گه وره م

کردوہ، نایا بوم ہدیہ تہویہ بکہم؟ پیغہ مبہر ﷺ
 فہرموی: دایکت ماوہ؟ گوتی: نہ خیر، فہرموی:
 خوشکی دایکت ماوہ؟ گوتی: بہ لئی، فہرموی:
 کہواتہ چاکہ لہ گہل نہودا بکہ۔) رواہ الحاکم بالفاظ
 متقارۃ وقال: صحیح الإسناد.

دوہم: سزاکان:

۱- نازاردانی دلی دایک و باوک لہ گوناہہ گہورہ کانہ و
 دہ بیئتہ مایہی خدشی خواو تہ ماشانہ کردن بہ چاوی
 رہ حمدت لہ پڑوی قیامہ تدا، ہہ روا ہویہ کہ بؤ نہ چوونہ
 بہ ہشت لہ (صحیح) ی بوخاری و موسلیم دا ہاتوہ
 عن ابي بکر قال: قال رسول الله ﷺ ((ألا أنبئکم
 بأكبر الكبائر؟)) قلنا: بلی یا رسول الله! قال:
 ((الإشراک بالله وعقوق الوالدین)) وکان متکناً فجلس
 فقال: ((ألا وقول الزور)) فما زال یکررها حتی قلنا
 لیتہ سکت. ہہ روہا پیغہ مبہری خوا ﷺ
 دہ فہرموی: ((ثلاثة لا ينظر إليهم يوم القيامة: العاقه
 لوالديه، والمرأة المترجلة، الديوث، وثلاثة لا يدخلون

الْجَنَّةُ: الْعَاقُ لَوَالِدِيهِ وَالْمَدْمَنُ الْحَمْرُ، وَالْمَنَانُ بِمَا أُعْطِيَ))

رواه النسائي عن عبدالله بن عمر.

٢- ئازاردەری دایک و باوک له دنیا دا تۆلەو سزای

لێ دەسە نرێتەو وەو بۆ رۆژی قیامەت دواناخری، وەك

پیتەمبەری خوا دەفرموی: ((كُلِ الذُّنُوبَ يُوْخِرُ اللهُ

مَا شَاءَ مِنْهَا اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اِلَّا عَقُوقَ الْوَالِدَيْنِ، فَاِنْ

اللهُ يَجْعَلُهُ لِصَاحِبِهِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا قَبْلَ الْمَمَاتِ... خَوَا

سزای هەموو گوناھیی، ئەو هی حەز بکات، بۆ رۆژی

دوایی دوادەخات، تەنھا ئازاردانی دایک و باوک نەبێت،

خوا لە دنیا بەر لە مردنی بابای ئازاردەری دایک و باوک،

سزای دەدات.)) رواه الحاكم والأصبهاني عن ابي بكرة.

کەواتە مسوولمانی بەرێژ

زۆر ئاگاداریه، زۆر بترسی، زۆر هۆشداریه نەکی دلی

دایک و باوکت برهنجینی و ئازاریان بەدیت، ئەگینا وەبەر

هەرپەشەکان دەکەوی و پەنجەرۆ دەبیت، نوێژو پۆژەکان

دادت نادەن و چاکەکان بەتال دەبنەو، لە دنیا ش لەگەڵ

دایک و باوکت چۆن پەفتار بکەیت، تۆش ئاوات لەگەڵ

دەکرێتەو.

ئه دههه و ئاكارى مسولمان

له گهه له خزم و نزیكانى

كاتێك ئیسلام هات بایه خێكى زۆرى به خزمایه تی و پته و كردنى په یوه ندییه كانی نیوان كه سر كارد، هانی مسولمانانیدا كه ئهم په یوه ندییه په ره پێ بدهن و تۆكمه ی بکهن. خوای گه ورهش فه رمان به مسولمانان ده كات، كه خۆیان بپاریزن له خۆدوورخستن و پچراندنى په یوه ندییه كان نیوان خزم و كه سوکار شه وه تا ده فه رموی: ﴿...وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء ... ئیبن كثیر له رافه ی ئهم ئایه ته دا ده فه رموی: به واتای خۆتان بپاریزن له پچراندنى خزمایه تی و سه ردانی نه كردنیان، به لكو ده بێ چا كه یان له گه له دا بکهن و ئهم (صلة) یه به جی بهیئن.

(قرطبي) گوتویهتی: میللەت هاو دەنگن لە سەر ئەو هی که پەیوەندی خزمایەتی (صلة الرحم) واجبە و پەچرا نەدی حەرەمە. ئەوە تا ئەسماء لە پێغەمبەری خوا پرسیار دەکات، که ئایا سەردانی دایکی بکات و ئەم (صلة) یە بە جی بهێنێ؟ پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: ((نعم صلي أمك)) رواه البخاري ومسلم وأبو داود وأحمد. جا پێغەمبەر فەرمانی پێکرد که سەردانی بکات هەرچە نەدە دایکی نافرەتییکی بێ باوەر (کافر)ە.

دیاره و شە (الأرحام) که له قورئاندا هاتووە ناویکە بە کار دیت بۆ گشت خزم و کەس و کارو بە بێ جیاوازی نێوان مەحرەم و نامەحرەم. (تفسير القرطبي).

جۆرەکانی خزم و کەس و کار (صلة الرحم)

خزم دوو بەشی هەیە: گشتی و تایبەتی.

خزم بە گشتی: ئەو یە که له لایەن دینهووە یە کتری دەگرێوە له مافەکاندا، که پێویستە بە جی بهێنێ ئەیش بە خۆشەوێستی و پشتگیری کردینان نامۆژگاری کردنیان و

زیان پێ نه گه یاندنیان و دادگری کردن له نێوانیاندا و به تیمارکردنی نه خۆشیه کانیان و مافه کانی مردو، وه کو شوشتیان و نوێژ له سهر کردنیان دێته دی.

به لām خزم به تاییه تی: بریتیه له خزمایه تی له لایه نی دایک و باوکیه وه، که پتویسته مافه تاییه تییه کانیان به زیاده وهش جێبه جێ بکری، وه کو نه فه قه دان و سهردانی کردنیان به مه بهستی له نه حوالا پرسینیان و فه رامۆش نه کردنیان له هیچ مافی کدا، وه که له مافه گشتیه کان جهختی له سهر کراوه.

دیاره چاکه کردن و سهردانی کردنی خزم به پله ی یه کهم دایک و باوک ده گریته وه، تنجا خوشک و برا، تنجا به پتی نزیکتر له یه کتری، وه که له فه مووده ی پێغه مبهردا هاتوه: ((عن أبي هريرة أن رجلاً سأل النبي يا رسول الله أيُّ الناس أحقُّ منِّي بحسن الصحبة: فقال رسول الله ﷺ: أمّك، قال الرجل: ثم من؟ قال: ثم أمّك، قال: ثم من؟ قال: ثم أبوك)) رواه البخاري ومسلم وابن ماجه وأحمد وابن حبان.

فقال رسول الله: ((أُمَّكَ وَأَبَاكَ، وَأَخْتُكَ وَأَخَاكَ، ثُمَّ الْأَقْرَبُ فَلِلْأَقْرَبِ، ثُمَّ مَوْلَاكَ الَّذِي يَلِي، ذَاكَ حَقٌّ وَاجِبٌ وَ رَحِمَ مَوْصُولَةً)) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي السَّنَنِ الْكُبْرَى ١٧٩/٤، وَأَبُو دَاوُدَ فِي سَنَتِهِ (٥١٤٠).

له چا که کردن له گه لّ خزم و که سوکار نه وه یه، گهر که سیتک مال و سامانی هه بوو، ویستی صه ده قه و خیر بکات پیویسته له خزمه کانی ده ده ست پی بکات، نه وه تا کاتیک نه بوطه لهی نه نصاری ده یه وی زه وه یه که ی له پی ناوی خوای گه وره ببه خشی، نه ویش ده یخاته به رده ستی پیغه مبه ر که نه و ببه خشیته وه، به لام پیغه مبه ر پی ده فهرموی: ((وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَعْطَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ))، واته: واده بینم که له نیو خزمه کانتدا ببه خشیته وه. نه بوطه لهی گوتی: واده کهم نه ی پیغه مبه ری خوا، جا نه بوطه له به سه ر خزمه کانی و کوره مامه کانی دابهش کرد، بوخاری و مسلم و أبوداود و دارمی و مالک و احمد گیراویه تیان وه.

له فهرمووده یه کی تر دا هاتوه، که صه ده قه کردن به خزم دوو جوړه: صه ده قه یه و گه یاندنی صیله ی ره همه، عن

سلمان بن عامر عن النبي قال: ((الصدقة على المسكين صدقة، والصدقة على ذي الرحم إثنان: صدقة وصله)) أخرجه أحمد والترمذي والنسائي وابن ماجه والدارمي والحاكم وصححه ووافقه الذهبي.

تهنانت گهر خزمو كهس و كار هاموشويان نه ده كړدو چا كه يان نه بوو، خويان دوور ده خسته وه، پتويسته مسولتماني مولته زيم سيله ي ره حمي خوي به جي بهيښي و پاداشتي خوايي و پشتگيري خوي گه و ره و پله به رزي له قيامت له ده ست نه دات. عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال: ((جاء رجل إلى رسول الله فقال: يا رسول الله أنا كافنهم، فقال ﷺ: (لا) إذن تتركون جميعاً، ولكن جُد بالفضل، وصلهم فإنه لن يزال معك ظهير من الله - عز وجل - وما دمت ذلك)) رواه أحمد (۲/۲۰۸، ۱۸۱)، قال الهيثمي: وفيه حجاج بن أرطاة وهو مدلس، وبقيّة رجاله ثقات ﴿مجمع الزوائد (۸/۱۵۴)﴾.

له فدرموده يه كي تر ده فدرموي: عن أبي هريرة عن النبي قال: ((من أراد أن يُشرف له بنيانه ويرفع له

الدرجات يوم القيامة فليصل من قطعه، وليعط من حرمه، وليغف عمن ظلمه، وليخلم عمن جهل عليه)) تاريخ بغداد (٢١/٤) الكامل (١٠٠/١) لابن عدي، عن برّ الوالدين لابن الجوزي (٢٧١).

ههروه ها پاداشتی صه دهقه و خیر به خزمیک، که دژایه تیت ده کات نهیتی پاداشته که ی له خزمیک تر باشتره وه که پیغه مبهری خوا ده فهرموی: ((ان افضل الصدقة والصدقة على ذي الرحم الكاشح)) أخرجه أحمد (٤٠٢/٣)، والدارمي (١٦٧٩) عن حکیم بن حزام بسند حسن، أنظر صحيح الجامع (١١١٠)، وفي جمع الزوائد (١١٦/٣) عزاه لأحمد وللطبراني في الكبير وقال: إسناده حسن.

دیاره چاکه کردن له گهل خزم و کهس و کارو سهردانی کردنیان ده بیته مایه ی بهره که ت له عومرو مال و مندال و رزق و پۆزی، وه که له فهرمووده کانی پیغه مبهردا هاتوه و فهرمان ده کات نه و که سه ی ده یه وی حالی باش بیت و له ش ساغو رزق زور بیت، که نه مه مانای بهره که ت و زیاده بونی عومره، با چاکه له گهل خزم و کهس و کاری بکات و

سەردانیان بکات، وەك دەفەر مووی: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُمِدَّ اللَّهُ فِي عَمْرِهِ وَيُزِيدَ فِي رِزْقِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ)) رواه البخاري ومسلم وأحمد عن أنس.

له گێڕانە وە یەکی ئەبو هورەیرە دا دەفەر مووی: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَبْسُطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ: فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ)) رواه البخاري (٥٩٨٥) وعنده في الأدب المفرد (٥٧) والبيهقي في شعب الايمان (٢١٨/٦).

خاتوو عایشە دەفەر مووی پێغه مبه‌ری خوا فەر موویە تی: ((صلة الرحم و حُسن الخلق و حُسن الجوار يُعَمِّرَانِ الدِّيارَ، وَيُزِيدَانِ فِي الْأَعْمَارِ)) أخرجه أحمد (٢٦٦/٦).

صیله‌ی ره‌حمیش گەر تەنها به‌ سه‌لام کردن بێت به‌ جێ ده‌ گه‌یه‌ نرێ، وەك پێغه مبه‌ری خوا ده‌ فەر مووی: ((صلوا أرحامكم ولو بالسلام)) حسن، القضاعي في الشهاب (٦٥٣-٦٥٤). أنظر الصحيحة للألباني (١٧٧٧).

به‌لام گەر مسوڵمان صیله‌ی ره‌حم به‌ جێ نه‌ هێنێ و له‌ گه‌ل خزم و که‌س و کاری چاکه‌ کار نه‌ بێ و سەردانیان نه‌ کات، ئەوا خوای گه‌وره‌ به‌ هه‌شتی لێ حه‌رام ده‌ کات و ناچێته

به هه شته وه، وهك پيغه مبهري خوا ده فهرموي: ((لا يدخل الجنة قاطع)) رواه البخاري ومسلم وأبوداود والترمذي وأحمد وابن حبان من جبير بن مطعم.

هه روه ها ده فهرموي: ((الرحم شجنة من الرحمن فمن قطعها حرّم عليه الجنة)) رواه أحمد (۱/۱۹۰)، و بنحوه عند الحاكم (۴/۱۵۷) عن سعيد بن زيد (الشجنة: عروق الشجر المتشابكة).

ته نانهت خوي گه وره كارو كرده وهی نهو كه سانه قبول ناكات كه صيله ی پرهم به جي ناهينن، وه به خششي خوي به سهرياندا ناباريتني و بي به شيان ده كات.

عن أبي هريرة أن رسول الله قال: ((إن أعمال بني آدم تُعرض كل خميس ليلة الجمعة، فلا يقبل قاطع الرحم)). رجال ثقات كما في مجمع الزوائد (۸/۱۵۱)، وهو عند أحمد في مسنده (۲/۴۸۴).

وعن عبد الله أبي أوفى قال: قال رسول الله: ((إن الرحمة لا تنزل على قوم فيهم قاطع رحم)). للبيهقي (۷۹۶۲). فانظر مجمع الزوائد (۸/۱۵۱).

- له کۆتاییدا بابزانیی که چاکه کردن له گهڵ خزم و که سوکار
سهردانی کردنیان (ده) خهسلهتی جوانی لێ دیتهدی:
- ١- په زامه ندی خوی لێ به دهست ده هینری، چونکه خوی
گهوره فهرمانی به صیلهی پهحم کردوه.
 - ٢- خۆشی و شادی و دلخۆشیی ده که ویتته ناویانهوه، له
فهرمووده شدا هاتووه: (باشترین کردهوه، دلخۆشکردنی
به پرواداره) نه مهش له (سلسله الصیحه للالبانی
١٤٩٤) دا هاتووه.
 - ٣- فریشته کان پیتی دلخۆش ده بن.
 - ٤- له لایه ن مسوولمانانه وه ستایش ده کری.
 - ٥- ئیبلیس خهفته تی پی ده خوات.
 - ٦- به ره که ت ده که ویتته ته مه نیه وه.
 - ٧- به ره که ت ده که ویتته رزق و رۆزییه وه.
 - ٨- مردووه کانی پیتی دلخۆش ده بن، چونکه بابو باپیران به
صیله، پهحم دلخۆش ده بن.
 - ٩- خۆشه ویستی پی زیاد ده بیت.
 - ١٠- دوا ی مردنی پاداشتی زیاد ده بی، چونکه که باسی
ده که ن به چاکه دوعا خیری بو ده که ن.

ئەدەب و ئاكارى مەسولمان

لە مەسولماندا

پێزگرتنى مەسولمان لەو فەرمانانەى، كە پێغه مەسەرى
 ﷺ داكوێ لى كەردووه، لە گەڵ ئیمان بە خوا و پۆزى
 دواى جوت كەردووه، وەك دەفەرموى: ((مَنْ كَانَ يَوْمَنْ
 بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَةً... هەر كە سەى بپروای بە
 خوا و بە پۆزى دواى هەيه با پێزى مەسولمانە كەى بگرتى)).
 رواه البخاري (١٣/٨) و رواه مسلم (٧٤/٧٥).

مەسولمان پێزى ئەدەب و ئاكارى هەيه، پێزى
 باباى مەسولمان پێزى بەكەت:

١- پێزى سەستى و داواكارى كەنى مەسولمان بە پێزى
 دڵخۆشەوه بە جى بهێنێ.

٢- پێزى لە مەسولمان بە پێزى گەش و خەندەوه
 بە خێراتنى بەكەت، هەروەها لە شوێنێكى گونجاو
 لەبار دا بنێ، شوێنى ئاودەستى پێشان بەدێ، بۆ
 نۆستە و لەخەو هەلسان كاتى ديارى كراو دا بنێ.

گھر مال گونجاو نہ بوو، مالہ کہ گچکہو تہسک بوو،
نہو کاتہ دہ کری لہ نوتیل ژووری بو تہرخان بکریو
بہ کری بگریو۔

بابای میوانیش نابی لہ دلی خوی بگری، کہ لہ نوتیل
ژوری بو گیراوه، چونکہ ہمموو کاریک بہ پی تی تواناو
گونجانہ، ((لا یكلف الله نفساً إلا وسعها)) نہک
سہ غلہ تی و زہ حمہ تی، لہ نیسلا میشدا نابی مروژ زیان
نہ بہ خوی و نہ بہ خہ لکی تر بگہ یہ نی ((لا ضرر ولا
ضرار))۔

۳- بابای میوان گہر لہ مائی ہاورپیکہی مایہوہ،
پیویستہ لہ گہل بابای میواندار کاتی دہرچونی دیاری
بکات و لہ گہلی لہ مال بجیتہ دہرہوہ، دیاری کردنی
کاتیش بو نہوہیہ، تا میواندار لہ کاتی خوی دوانہ خری،
ہدروا کاتی ہاتنہوہ مالیش دیاری بکن، نہ بادا بابای
میوان پیش میواندار بجیتہوہ مال۔

۴- لہ نہدہب و ناکاری مسولمان نیہ، کہ بابای میوان
بہ بیئیزن و مؤلہ تی خاوہن مال لہ مال دہر بجیت،

شتێکی جوان نیه خاوهن مالّ بچیتە ژوری میوان،
کەچی بابای میوان بەبێ ئاگاداری ئەو دەرچو بیست.

٥- بابای میوان لە سێ رۆژ زیاتر نەمینیستەو، نەبادا
بیستە مایە بارگرانی و لە کارکردنی خاوهن مالّ.
پیغه مەبروکی ﷺ دەفرموی: ((الضيافة ثلاثة أيام فما زاد
فصدقة... میوانداری سێ رۆژ، گەر لەو زیاتر بیست
ئەو خیرە)) متفق علیه، مەگەر خاوهن مالّ سور بیست
لەسەر زیاتر مانەوێ میوان.

٦- نابێ خاوهن مالّ، نیش بە میوان بکات، چونکە
دەبیستە مایە زەحمەت و ناخۆشیی بۆ میوان، هەروا
ئەمە پێزو ئەدەب نیه بەرانبەر بە میوان، هەروا
کاریکی ناجوامێرانەیه.

٧- لە ئەدەب و پێزگرتنی میوان ئەوێه، کە بەو شیوازە
قەسە لەگەڵ بکڕێ، کە دڵی پێخۆش بیست، هەریا
خۆشحالی بەهاتنی دەرپێڕێ و لە حال و ئەحوالی و
کەس و کاری پرسیار بکڕێ، هەروا لەبەردەمی میوان
نابێ باسی دەستکورتی و ئەداری بکڕێ، یان لەبەردەمی

نه ودا نابې خو له منداډ توږه بکړې، يان له منداډ
بدرې، نه بادا به گوماني خوښ نه هاتني نهو ليک
بداته وه.

۸- رېزگرتنی ميوان له لايه ن خوارده وه، به پټي دارايي و
هېوويي يه، نابې له توانا به دهر خواردني بو ناماده
بکړې، که خاوه ن مال له مري قهرزار بيته وه، چونکه
نه سلی مېه به ست پوڅوڅي و گوشتار جوانيه، له نيمامي
نه وزاعي يان پرسې: رېزگرتنی ميوان چيه؟ نه ویش
گوتې: پوڅوڅي و قسه خوڅيښي. به لام گهر خاوه ن مال
دارا بوو، با خواردني باش بو ميوان ناماده بکات به بې
زياده پړويي کردن.

۹- له کاتي نان خواردن، نابې خاوه ن مال، پيش ميوان
ده ست له نان خواردن هېلېگرې، چونکه ميوانه که شهرم
دايده گرې و نه ویش ده ست هېلده گرې، که هېشتا تير
نه بووه، گهر خاوه ن مال زوو تير بوو، با خوې به
که کوچکه که يوه بخافليتنې، که ميوانه که ده ست بکات،
نهو بهرده وامه له نان خواردن.

ههروه ها ده بیخ خاوه ن مال ناگاداری میوان بی،
خواردنی بو تیبکات، نه بادا نهو کهسه شهرم بکات،
وهک له فرموده ی پیغه مبهرو علیه السلام دا هاتوه، که ئین
عومهر گوتویه تی: پیغه مبهری خوا علیه السلام فرمودیه تی:
(إذا وضعت المائدة فلا يقوم رجلٌ حتى ترفع المائدة،
ولا يرفع يده وإن شبع حتى يفرغ القوم، وليعذر فإن
الرجل يُجملُ جلسه، فيقبض يده، وعسى أن يكون له
في الطعام حاجة)) سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۰۹۶.

واته: گهر سفره ی نان پاخرا، با هیچ که سیك
هه لئه سستی، هه تا سفره که هه لئه گرن، با ده ست له نان
هه لئه گری، نه گهر چی تی ریش بوبی، هه تا میوانه کان له
خواردن ده بنه وه، با له خواردنه که که میك زیاتر بخوات،
چونکه به ده ست هه لگرتنی نهو که سه ی له ته نیشتی
دانیشتوه به شهرم داده خات و نه ویش ده ست
ده کیشتوه، که په نگه هیشتا ماویه تی تی ر بی.

۱۰- پیش نان خواردن و له کاتی نان خواردن باسی شتی
وانه کری، که میوان پی ی ناخوشه و بیزی لی ده بیته وه و

ناره زوی پی ده گیرئ، وهك باس نه کردنی (نه خوشی،
رشانوه، مشك و جورج و... هتد).

۱۱- ههروه ها له ریزگرتنی میوان نه وه یه، که به
خوشحالیه وه به گوته ی شیرین به پئی بکری و داوای
گهردن نازایی لی بکری له هه بوونی که مته رخه میی.

ئە دەب و ئاکاری مسوولمان ئە

بە کارهینانی تە لە فۆن و مۆبایل دا

گویچکە بەخششێکی هەستیارو گرنگە، کە خوا بە
بەندە ی خۆی بەخشیوه، ئەم دەزگایەش دەبێ ئە
گوێ بیستنی شتی خراپ و نابەجێ پیاڕیزین و، نەهێلین بە
بیستنی قسە ی ناشیرین و نابەجێ و حەرام، بێتە شایەت و
بەلگە لەسەرمان لە پۆژی دوایدا.

دیاره تە لە فۆن و مۆبایل لە پۆژگاری ئە مەژماندا بۆتە ی
پێویستی یەکی بەلگە نەویست، کە دەبێ بەشیوە یەکی
دروست و بەجێ بە کاربە ئێرێ، کە کاریگەری خراپی لەسەر
کۆمەلگە نەبێت.

جا هەندێ ناداب و ئاکار و پەوشت هەیه بۆ بە کارهینانی
تە لە فۆن و مۆبایل، کە پێویستە مەژفی مسوولمانی
راستە قینە پابەندی بێت و جێبەجێ ی بکات، کە
ئە مانەن:

- ۱- كە تەلەفۇن دەكەي، دەلىتى: ئەلە...السلام
عليكم...من (فلائم)، ئىنجا چاك و چۆنى دەكەيت.
- ۲- پەچاوكردنى بارودۆخى ئەو كەسانەي كە پەيوەندىيان
پىئو دەكەيت، نابى لى كاتى نوستىو كاتى كاركردن و
وەك كاتى بەيانىيەكى زوو، يان لى شەوى درەنگ
وەخت، يان كاتىك كە دەزانى وەختەكە وەختى نوپۇە،
تەلەفۇن بكەيت.
- ۳- لى كاتى تەلەفۇن كردندا، درپۇە بە قسە نەدەيت و
تەلەفۇنەكە مەشغول نەكەيت، لەوانەيە خەلكانىك
هەبن، بىيانەوى پەيوەندىت پىئو بكەن، يان بىيانەوى
پەيوەندى بەو كەسانەوە بكەن، كە تەلەفۇنىان بۆ
دەكەيت...
- ۴- بۆ حالەتى پىئويست نەبى تەلەفۇن نەكەيت، وەك
سەردانى نەخۇشىك، يان خىروچاكەيەك، يان
قسەيەكى گرنگ، ھەروا تەلەفۇن نەكەيتە ئامىرىكى
گالتەو سوعبەت، يان ھەراسان كردنى خەلك...

۵- لەكاتىك لە ئاودەستى، ۋەلامى مۇبايل مەدەۋە،
چونكى شۆيىنىكە شياۋى قسەكردن نىە...

۶- بۇ پىۋىستى نەبىت لە شۆيىنە گىشتىەكان ۋەك ناو
پاسو رىم ۋۆتۆمبىلل ۋرېگاو قوتاىخانەو
نەخۇشخانەكان، مۇبايل بەكارمەھىتە.

۷- ئەو مۇبايلانەى كامىرايان تىدايە، نابى بەبى مۆلەتى
ھىچ كەسى ۋىنە بگىرى، نابى ۋىنەى ئافرەتان بگىرى،
كە دوايى ۋەك ھەرەشە بەرانبەر بە كەسانيان بەكارىيان
دېتن، ھەرچەندە ئەمە لە پرەۋشتى مۇسلمانى پابەند
بە دىنى خوا ناۋەشىتەۋە..

۸- لەسەر دايكو باۋكانى ھۆشيار بەدىنى خوا، كوپرو
كچانىيان لەم نامىرە ئاگادار بكەنو لايەنە خراپو
باشەكانيان بۇ پون بكەنەۋەو رېنمايىيان بكەن، كە بۇ
چ شتى بەكارى بەيىنن ۋ بۇ چ شتى بەكارى نەھىتن.

ئه ده بو و ناکاری مسوولمان له کاتی نان خواردن

له کاتی نان خواردن چه ند ربه فتاریک هیه ئیسلام
دایناوه، که پتیویسته به مندال و گه وره وه پیاده ی بکه ن:
ا- شوشتنی دهسته کان پیش نان خواردن:

وهك پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی ((بركة الطعام
الوضوء قبله والوضوء بعده: به ره كه تی خواردن له وه دایه،
كه له پیش نان خواردن دهست بشوری و له دوا ی نان
خواردنیش))^(١).

ههروه ها نه نه س ده لی: گویم له پیغه مبه ری خوا بوو
ﷺ ده یفرمو: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكْثُرَ اللَّهُ خَيْرَ بَيْتِهِ فَلْيَتَوَضَّأْ
إِذَا حَضَرَ غِذَاؤُهُ وَإِذَا رَفَعَ: هه ره كه سیك پی ی خوشه خیره
بی ری ماله كه ی زۆر بی با ده ستنویژ هه لگ ری (مه به ستی

(١) رواه ابو داود والترمذي عن سلمان الفارسي.

ب- ناوی خوا هیئنان له کاتی دهست کردن به خواردن.

نەمەش وەك پیتەمبەر فەرمانی کردوو، كە خاتوو عایشە -پەزای خۆی لێ-بێ- گوتیوەتی: پیتەمبەری خوا ﷺ فەرمایەتی: ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى. فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ: نَغْزِرَ بِهِ كَيْتَكَ لَهُ ثَبْرَهُ خَوَارِدْنِي خَوَارِدَ، بِأَنَّا نَوِي خَوَابِيْنِي وَبَلِي: (بِسْمِ اللَّهِ)، نَغْزِرَ لَهُ سَهْرَتَاوَهُ لَه بِيْرِي چوو نَوِي خَوَابِيْنِي، بِأَنَّا نَوِي خَوَارِدْنِي وَآخِرَهُ) واتە: بەناوی خوا لە سەهرەتای خواردن و کۆتایەکی)) (٧).

نیام نہ حمد و غدیری نہ ویش دہ گپ نہ وہ: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ إِذَا أَكَلَ أَوْ شَرَبَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ: گھر پیغہ مہر خوار دنتکی بخوار دایہ، یان

(۱) رواہ ابن ماجہ والبیہقی.

(۲) رواہ ابو داود والترمذی.

شله یه کی خوارد بوایه، ده یفه رمو: سوپاس بۆ نهو خوایه ی که خواردن و خواردنه و ی پی به خشین و نیمه ی کرد به مسولمان)).

ج- که خوارد نیکی بۆ هاته بهردهم په خنه ی لی نه گری:

نهو شیان سیفته تی پیغه مبهری نازیزمانه، وه بخاری و موسلیم له نه بو هورهیره وه ده گیر نه وه، که گوتیه تی: ((ما عاب رسول الله ﷺ طعاماً قط: إن اشتهاه أكله، وإن كرهه تركه: پیغه مبهری خوا هه رگیز عه یبو په خنه ی له خواردن نه گرتوه، گه رهزی لی بوایه نه بخوارد گه رهزی لی نه بوایه نه ینه خوارد، وازی لی نه هینا)).

نهم سیفته بهرزه ی پیغه مبهر ﷺ، هه ست پاگرتن و پیژانیستی بهرامبه ر بهو که سه ی خواردنی بۆ ناماده ده کات، تا تهریق نه بیته وه، له چیشت ناماده کردن سارد نه بیته وه.

د - به دهستی راست و له بهرده می خۆدا خواردن بخوری:

نه مهش وهك موسليم له عومهری كورپی نه بی سه له
ره زای خویان لی بی ده گیریتوه، عومهر ده لی: (كُنْتُ
غَلَامًا فِي حِجْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَكَانَتْ يَدِي تُطِيشُ فِي
الصُّفْحَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "يَا غَلَامُ سَمَّ اللَّهُ وَكُلَّ
بِإِيمَانِكَ وَكُلَّ مَا يَلِيكَ: مِنْ دَلٍّ بَوْمٍ لَه زُرَّ سَهْرَه رشتی و
چاودیری پیغه مبهری خوا، له کاتی نان خواردن دهستم بهم
لاو نه لای قاپه که ده گیرا، پیغه مبهری خوا پی گوتم:
(رۆله! له کاتی نان خواردن ناوی خوا بیته، واته بلی
(بسم الله) و به دهستی راست بخۆو له پیش خۆته وه بخۆ)).

ه - به پال که و تنه وه خواردن نه خوری:

نه مهش له بهر نه وهی زیانی ته ندروستی هه به و
نیشانه به کی لووت بهرزی و فیزیه. پیغه مبه ریش ﷺ، که
بوخاری له نه بی جیفه ی وه به بی کورپی عبدالله
ده گیریتوه، فرمویه تی: ((لا اكل متکنا: به پال
که و تنه وه خواردن ناخۆم)). موسليم له نه نه سه وه

ده گپرتنهوه، که وتویه تی: ((رأیت رسول الله ﷺ جالسا مقیعا یاکل تمرأ: پیغه مبهری خوام بینیوه به دانیشتنهوه خورمای ده خوارد.))

و- له کاتی نان خواردن و اباشه قسه بگری:

موسلیم له جابره وه رهزای خوای لیبتی ده گپرتنهوه: ((ان النبی ﷺ سال أهله الأدم، فقالوا: ما عندنا إلا خل، فدعا به فجعل یاکل منه ویقول: نِعَمُ الأدمُ الخُل، نِعَمُ الأدمُ الخُل: پیغه مبهری خوا داوای له خیزانه کهی کرد، که پیخوری بو بیتنی، وتیان تهنها سرکه مان هدی، جا داوای سرکه ی کرد بو ی بیتنن. که هینایان دهستی کرد به خواردنی و دهیفرمو: باشتین پیخور سرکه یه، باشتین پیخور سرکه یه).

به لام که قسه ده کری، نهو که سدی خواردنی له دهم دایه، با خوارنده کهی قوت بدات، ننج قسه بکات، یان که خواردنی له دهم دایه و قسه ده کات، با ده ست به ده میوه بگری، تا خواردنی ناو دهم به دهر نه که وی، چونکه

به دهه ركه و تنی خواردنی ناو دهه، ده بیته هۆی بێزبونه وهه
 قیز کردنه وهی بهه رامبهه ركهی، ههروهه نه هیلێ خواردن به
 لیوو ده مهیه وه بنوسی، پێویسته دهسته سهپر (کلینکس)
 به کاربێنی بۆ خاوین کردنه وهی لیوو ده مهی له کاتی نان
 خواردندا.

ز- گهر میوانی یه کێک بووی، وا باشه دواى تهواو بوون
 له نان خواردن دوعا بۆ خاوهن ماله که بکهیت:

نه بو داود و ترمذی له نه نه سه وه ده گێر نه وه: ((أَنْ النَّبِيَّ
 ﷺ جَاءَ إِلَى سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، فَجَاءَ بِخُبْزٍ وَ زَيْتٍ فَآكَلَ، ثُمَّ
 قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَ أَكَلَ طَعَامَكُمْ
 الْآبِرَارُ، وَ صَلَّيْتُ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ ... پێغه مبهه چوو بۆ لای
 سه عدی کوپی عوباده، جا ناو پۆنی زهیت و (نه حمه دو
 ته به رانی ده لێن میوژیان) بۆ هینا، پێغه مبهه ناو
 میوژه کهی خواردو، پاشان دوعای بۆ کردن فه رموی: پۆژه
 وان له لاتان پۆژه بشکێنێ، پیاوی چاک خواردنتان بخوات،
 فریشته کانیش ره حمه تان به سه ردا ببارین)).

ح- گەر یه کێک له خۆی گهورهتری له گهڵ بوو، یه کسهڕ نهو دهست به نان خواردن نهکات:

وهك موسليم له کتیبی (صحیح)ی دا له حوزهیفهوه دهگیرێتهوه و دهڵێ: ((کُنَّا إِذَا حَضَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا لَمْ نَضَعْ أَيْدِيَنَا حَتَّى يَبْدَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَيَضَعُ يَدَهُ: گەر له گهڵ پیغه مبهری خوا نامادهی خواردنێک بووباین، هیچ کامێکمان دهستمان به نان خواردن نهدهکرد، تا پیغه مبهری خوا دهستی به نان خواردن نهکردبایه)).

کهواته له مالیش، که خێزان بهیه کهوه نان دهخۆن، ههتا باوک که سهروکی خێزانه، دهست به خواردن نهکات، با منداڵه کان پیش نهو، دهست به نان خواردن نهکهن، کهواته دهبی منداڵان و رابهێنرێن پیش باوکیان دهست به نان خواردن نهکهن.

ع- نیعمهتی خوا، به تایبهتی خواردن به گهم دانهنری:

وهك موسليم له نهه سهوه دهگیرێتهوه و دهڵێ: ((كان رسول الله ﷺ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعَنَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ وَقَالَ إِذَا سَقَطَتْ لُقْمَةٌ أَحَدَكُمْ فَلْيَأْخُذْهَا وَلْيُمِطْ عَنْهَا الْأَذَى وَلْيَأْكُلْهَا

ولا يدعها للشيطان. وامرنا ان نسلت القصعة، وقال (انكم لاتدرون في أي طعامكم البركة: گهر پيغه مبهري خوا خواردنى بخواردايه، هدر سى په نجه كانى ده ليښيه وه، جا فهرمويه تى: نه گهر پاروويك نان له دهستان كهوته سهر زهوى، با هه لى گريته وه و نه و پيسيه ي، كه پيويه ده نووسى پاكي بكاته وه و بيخوات، با بز شهيتانى به جى نه هيلى. هه روا پيغه مبهري فرمانى پى كردووين، كه قاپى خواردنه كه هيچى تيا نه هيلين و هه مووى بخوين، فهرمويه تى: ئيويه نازانن له چ خواردنيكدا بهر كه تى تيدايه).

ئه دهه و ناکاری مسولمان له کاتی خواردنه ویدا

أ- له کاتی ئاو خواردنه وه یان ههه شلهیه کی تر ناوی
خوا بهیترئ، که خواردراوهش، سوپاسی خوا بکریو،
به سێ جار بخوریتهوه:

وهك ترمذی له شین عه بیاس، رهزای خوای لیبی،
دهگیرپیتتهوه، دهاتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویهتی: ((لا
تشریوا واحدا کُشْرَبِ البعیر. ولكن اِشْرَبُوا مِثْنی وثلاث،
وَسَمُوا إِذَا انْتُمْ شَرِیتُمْ، واحمدوا إِذَا رَفَعْتُمْ ... وهك حوشت
به یه کجار ناو، یان ههه شلهیه کی تر مهخۆنهوه. به لکو به
دوو جار، یان سێ جار بیخۆنهوه و سێ جار خواردنه وه کهش،
دهبی له نیوانیان له دهره وهی جام و پهرداخه وه ههناسه
بدهیت وهك پیغه مبههه ﷺ ئاوی کردووه، نه نهس
وتویهتی: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ يَتَنَفَسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا)
رواه احمد (٢١١/٣). له کاتی خواردنه ویدا ناوی خوا

بیتن، واتہ بلین: (بسم الله)، کہ خواردیشتانہوہ سوپاسی
خوا بکہنو بلین (الحمد لله)).

فو نہ کردن له ناو خواردنہوہ:

لہ کاتی ناو خواردنہوہ، نابی فو لہ ناوہ کہ بکریت
(نہبو سہ عید گوتویہ تی: پیغہ مہری ﷺ خوا: ((نہی عن
النفع في الشراب... قہدہ غہی کردوہ فو لہ خواردنہوہ
بکریت)) رواہ الترمذی (۱۸۸۷) و صححہ.

ب- پرنہ کردنی گہدہ لہ خواردن و خواردنہوہ:

وہک نیمام نہ حمد و ترمذی و غہیری ٹہوانیش
دہ گیرنہوہ لہ پیغہ مہری خواوہ ﷺ، کہ فہرمویہ تی:
((ما ملا آدمي وعاء شراً من بطنه، بحسب ابن آدم
لقيمات يقمن صلبه، فإن كان لأبد فاعلاً، فثلث لطعامه و
ثلث لشرابه، وثلث لنفسه... نادرہ میزاد ہیچ کیسہ یہ کی
لہ سکی خراپتر پرنہ کردوہ، بو نادرہ میزاد بہسہ چہند
پاروویہک بخوات، تا پستی پی رابگیری، گہر ناواشی
نہ کرد، با سکی بکات بہ سنی بہشہوہ، سنی یہ کی بو

خواردن، سێیه‌کی بۆ خواردنه‌وه، سێیه‌کی تری بۆ هه‌ناسه‌)).

ج- خواردن و خواردنه‌وه به‌ پۆیشتن و دانێشتنه‌وه:

یه‌کێ له ناداب و ناکاری خواردن و خواردنه‌وه نه‌وه‌یه، هه‌کرێ به‌ پۆیشتنه‌وه و به‌ راوه‌ستان و به‌ دانێشتن خواردن بخورێ و خواردنه‌وه بخورێته‌وه. (نه‌وه‌تا (ابن عمر) گوتیه‌تی: (کنا علی عهد رسول الله ﷺ ناکل و نحن نمشی.. له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ پۆیشتنه‌وه خواردنمان ده‌خوارد) سنن ابن ماجه ٢، ص ١٠٩، جا گه‌ر به‌ پۆیشتنه‌وه جائیز بێت، نه‌وا به‌ راوه‌ستانه‌وه له‌ پێشترو دروسته‌.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ راوه‌ستانه‌وه ناوی خواردۆته‌وه وه‌ك ئیبن عه‌بباس گوتیه‌تی: ((أتین النبی بدلو من ماء زمزم فشرِب وهو قائم... ده‌ولكه‌یه‌ك ناوی زه‌مه‌زم بۆ پێغه‌مبه‌ر هینا، نه‌ویش به‌ راوه‌ستانه‌وه خواردیه‌وه)) متفق علیه .

ههروه ها ئیمام عدلی که ئاویان بۆ هیناوه، دهست و دهو و چاو شوشتوه، ئنجا به راوهستانهوه بهرماوهی ئاوه که ی خواردۆتهوه، پاشان گوتویهتی: خه لکانیک هه ن پییان ناخۆشه به راوهستانهوه ئاو بخوریتهوه، به لام پیغه مبه ر ئاوا ی خواردۆتهوه (به راوهستانهوه، وهك من به راوهستانهوه خواردمهوه).

عن علي عليه السلام (انه صلى الظهر ثم قعد في حوائج الناس في ربة الكوفة حتى غسل وجهه ويديه، وذكر رأسه ورجليه، ثم قام فشرب فضله وهو قائم، ثم قال: إن ناسا يكرهون الشرب قائماً، وإن النبي صنع مثل ما صنعت) أخرجه البخاري في الصحيح ٨١/١٠^(١).

(١) مصابيح السنة للإمام البغوي، المجلد الثالث، ص ١٧٥.

نه ده ب و ناکاری مسولمان

له سلاو کردندا

سلاو کردن چهند یاساو ناداینکی ههیه، که ده بی بزانری:

١/ خوی گموره فرمانی کرده به سلاو له یه کتری کردن:

وهك ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا...^٤

النور ٢٧ ﴿... مهچنه ناو خانووتك (مالتيك)، كه هى خوتان
نيه، تا ريگه تان پي نه دري و سلاو له نه هلی نمو ماله
ده کن﴾

ههروه ها ده فرموی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ
أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَةٌ طَيِّبَةٌ...^٥

النور ٦١ ﴿... گهر چوونه ههر مالتيك سلاوی خوا له سه ر
خوتان بکن، که پرۆزو پاک و باشه﴾.

پتغه مېریش ﷺ فرموده تی، که موسليم له نه بوهوره يره ده گټرېتموه: ((لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بينكم... تا باوهړنه هینن ناچنه به ههشت، نيمانیستان ته واو نابې، تا يه کتریتان خوښ نه وی. نایا شتیکتان پې بلنم گهر بیکن يه کتریتان خوښ بوئ؟ سلوا له يه کتری بکن)).

ب/ چونه تی سلو کردن له يه کتری:

پتويسته ځومانو مالو مندالمان به مجوره سلو بکدين، که نيسلام بوی دایناوین، نه ویش بهم شتو هیه: نه وهی که سلو ده کات ده لئ: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) بهرام بهره که شی له وه لا مده ده لئ: (علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته) نه مدهش به گویره ی فرموده ص حیح کانې پتغه مېره وهك نه بو داودو ترمذی ده گټرېتموه. له عومرانی کورې حصین رهزای خویان لیبې ده لئ: پیاوړیک هاته لای پتغه مېره ﷺ، گوئی: السلام علیکم، پتغه مېره وه لا می

دایه وه و پاشان پیاه که دانیشت و پیغه مبه ر فهرموی ((ده))
 واته (ده) چاکه ی بۆ نووسرا، پاشان پیایکی تر هاته لای
 گوتی: السلام علیکم ورحمة الله، وه لآمی سلاوه که ی
 دایه وه و پاشان دانیشت، پیغه مبه ر فهرموی ((بیست))
 واته: بیست چاکه ی بۆ نووسرا. پاشان پیایکی تر هاته
 لای گوتی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) جا وه لآمی
 سلاوه که ی درایه وه و پاشان دانیشت، پیغه مبه ر فهرموی:
 ((سی)) واته سی چاکه ی بۆ نووسرا.

ههروه ها بوخاری و موسلیم له خاتوو عانیشه رهزای
 خوای لیبی ده گێر نه وه، که گوتیه تی: پیغه مبه ری خوا
 پئی گوتم (ئه مه جبریله سلاوت لی ده کات)، نه ویش
 وه لآمی داوه ته وه و فهرمویه تی (وعلیه السلام ورحمة الله
 وبرکاته).

ج- یاساو ئاکاری سلاو کردن:

ئه به هه ره بیره پهزای خوای لی بی ده لئی: پیغه مبه ری
 خوا ﷺ فهرمویه تی: ((يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي

على القاعد، والقليل على الكثير... سواری سلاو له
پياده دهکات، نهوهی ده پروات سلاو لهو کهسه دهکات، که
دانیشتوه، کۆمه لێکی کهم سلاو له کۆمه لێکی زۆر
ده کهن^(١).

له گێڕانهوهیهکی بوخاریدا ده لێ: ((يُسَلِّمُ الصَّغِيرَ عَلَى
الكَبِيرِ... مندال سلاو له گهوره دهکات)).

نهم رێنموویی و تهوجیهاته پیرۆزه، پێویسته خۆمان به
گشتی و مناله کاغان به تایبهتی پیادهی بکهین، چونکه
سلاوکردن سیفهتێکی دیارو جیاکهرهوهی نومهتی
نیسلامیه له کۆمه لانی تر.

د- پهروه دیارو مامۆستا پێویسته سلاو له مندال
بکات:

وهك پیتغه مبهروﷺ نهم پهفتاره جوانهی کردووه، وه،
بوخاری و موسلیم له نه نهس پهزای خوای لیبی:
ده گێرنهوه: ((أَنَّهُ مَرُّ عَلَى الصَّبِيَّانِ فَسَلِّمَ عَلَيْهِمَ وَقَالَ كَانَ

(١) بوخاری و موسلیم گێراویانهتهوه.

النَّبِيِّ ﷺ يَفْعَلُهُ: نه نهس به لای چەند منداڵێکدا تیپەر بووه و سلاوی لێ کردوون، جا گوتویهتی: پیغه مبهەر ﷺ ئاوا سلاوی له منداڵان کردووه)). له گێڕانهوهیهکی موسلیم دا هاتووه: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ عَلَى غِلْمَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ ... پیغه مبهەر ﷺ به لای چەند کورپێژگهیه کدا پۆیشتوووه و سلاوی لێ کردوون))، ههروهها له گێڕانهوهیهکی نهبو داوددا هاتووه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ مَرَّ عَلَى غِلْمَانٍ يَلْعَبُونَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ))، له گێڕانهوهی (ابن السنی)دا پیغه مبهەر به منداڵانی فەرموه: ((السلام عليكم يا صبيان ... کورپهکان! سلاوتان لێبێ)).

له راستیدا نه مهیه په وشته و په فتار به رزی مسولمان و خو به زل نهزان، جا گهر ئیمهش خو مان به شوینکه وتهی پیغه مبهەر ده زانین، با پیادهی نه م نایه ته پیروژه بکهین ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (۲۱) الاحزاب ... له پیغه مبههری خوا پیشهنگی زۆر جوان بو ئیوه ههیه. ﴿

ه- وه لامدانه وهی سلاوی نامسولمان به (وعلیکم):

نه نه س ده لئی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: ((إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ... گهر مه سیحی و جووله که سلاویان لی کردن، نیتوه بلین: (وَعَلَيْكُمْ) واته: له نیتوه ش))^(۱). ههروه ها نابی سه ره تا مسولمان سلاویان لی بکات، وهك له هه دیسی موسلیمدا هاتوه: ((لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ... نیتوه ده سته پی شخه ری مه کهن له سلاو کردن له جووله که و دیانان)).

و- سلاو کردن سوننه ته، وه لامدانه وهی واجبه:

(ابن السنی) ده لئی: پیغه مبهری ﷺ فرمویه تی: ((مَنْ أَجَابَ السَّلَامَ فَهُوَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يُجِبْ فَلَيْسَ مِنْهُ... هه که سیك وه لامی سلاو بداته وه نهوا خیره که ی بۆ نه وه، هه که سیك وه لامی سه لام نه داته وه له نیتمه نیه)).

با باوك و دایكان و پهروه دیاران بزائن، که هه ندیک کاتی

(۱) بوخاری و موسلیم گێراویه تیانوه.

تایبیه تی همیه سلاو کردن تیایدا باش نیه، وهك له حالتی:
 دهستنوئو هه لگرتن و له حه مام، له کاتی که سیک نان
 ده خوات، یان جهنگ ده کات، نهو که سهی یادی خوا
 ده کات، له وتاریژی ههینی، نهو که سهی له مزگهوت
 ناموژگاری خه لک ده کات، نهو که سهی که به شتی که وه
 سه رقاله (پاره ده ژمیتری) و به وه لامدانم وهی سه لامه که ی
 شته که ی لی تیک ده چیت، یان له لای ناوده ستخانه. جا
 لهو شوینانه ی که سه لامکردنی تیایدا باش نیه، نهو
 که سهی که سه لامی لی ده کری، بو ی ههیه وه لام
 نه داته وه.

نه دعب و ناکاری مسوولمان له کاتی مؤلّهت و مرگرتن

نیزن و مؤلّهت و مرگرتن چند ناداب و رفته تاریکی هدی،
که پیوسته با و کو دایک خویان و مندا له کانیان فیر بکن و
ناگاداریان بکن، وه خوی گموره ده فمرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَغْفِرَ لَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ
تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ
عَوَارَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوَافُوتٍ
عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨٨﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ

فَلْيَسْتَفْذِنُوا كَمَا اسْتَفْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴿٨٩﴾ النور
... نهی گهلی خاوهن باوه ران! با نهوانه ی غولام و که نیزی
نیوهن، نهو که سانهش له نیوه، که بلوغ نه بون، سی جار

ئیزنی لسی بخوازن: له پيش نوښی به یانیدا، نیوه پړویان، کاتس
شمه کان داده نینو له پاش نوښی خه وتنانیش، که نه م سنی
کاته وهختی ته نیایی نیوه. له پاش نه وه، نه بو نیوه قیدی
ده کا، نه بو نه وان، که به ده ورو به رتاند بیت: نیوه پیکه وه
تیکه لښ. ئا به مجوره خودا نیشانه کانی خوی بو نیوه ناشکرا
ده کا. خودا زانای له کارزانه. همرکاتې مندا له کان بلوغیان
بو- نه ویش وه نه وانی پیشوو- گهره که نیزن بخوازن.

له م نایه ته پر ته وجیهو رینمووییه دا، خوی بالا فرمان
ده کات به باوک و دایکان، که نه مندالانسی هدیانه چ
کور و چ کچ، که نه گه یشتونه ته ته مهنی (۱۵) سالی واته
بلوغیان نه بووه، با فیریان بکه نه له سنی حالت و کاتدا،
ده بی نیزن و هرگرنو له ده رگا بده نه، کاتیک پتویسته کیان
به باوک و دایکیان ده بی.

سنی حالت ته که ش نه مانه نه:

یه که م: له پيش نوښی به یانی واته پیش بانگ دان،
نه مهش له بهر نه وهی دایک و باوک له و کاتدا له زیر
پیخه فیکن، که له وانه یه پروت بنو جلو به رگیان

دامالېيى بۆ جووت بوون.

دوۋەم: كاتى نيوەرۆ، چونكە لەو كاتەش بە تايىبەتى لە
وهرزى ھاوين، كە كاتى پشودانە، لەوانەيە ژنو مىرد
جلو بەرگيان دابكەنن.

سىيەم: لە دواى نويزى خەوتنان، چونكە ئەو كاتە كاتى
نووستنو خەسانەويە.

خوای گەورە بۆيە ئەم سى كاتەى داناو، كە نيزنى تيا
وهرىگيرى، چونكە ژنو مىرد لە حالەتەك دان، كە پىيان
خۆش نيه مندالەكانيان بەم شىۋەيە بيسانينن، كە كارى
ئاسايى خۆيان ئەنجام بەدن بۆ چىژ وەرگرتن لە يەكترى.

جا گەر لەم كاتەدا مندالەيكى بچوكيان، لەناكاو بچىتە
ژوورەو ئەم ديمەنە بىينى، ئەوا يەكسەر لە مېشكى دا
چاپ دەبىو كار دەكاتە سەر دەروونى مندالەكە، كە
لەوانەيە بىيتە دروستبوونى رىقو قينەيكە لە دليدا
بەرامبەر دايكى، يان باوكى. ھەرۋەھا لەوانەشە ھەولتى
ئەنجامدانى كارە جنسيەكەيان بدات، كە ئەمەش مندال
بەرەو ھەلدېرو زوخاوى لادانى رەشت دەبات. ئەمە

سہ بارہت بہ مندالی بالغوہ ثموہ دہبی لہم سی کاتہی،
کہ باس کراو لہ کاتہ کانی تریش، کہ بیانہوی بچہ ژووری
دایک و باوکیان، دہبی لہ دہرگا بدن، تا تیزنیش ورنہ گرن
نہ چنہ ژوورہ وہ، وک خوی گہورہ دہرہ موی:

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَذِنُوا كَمَا
اسْتَذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (النور...)

ہر سہ بارہت بہ نیزن وەرگرتنہ وہ چہند نادایتکی تر
ہدیہ، کہ بو گشتی پیادہ دہ کرئ وک:

ا/ سہ لام کردن پاشان نیزن وەرگرتن:

وک ثبو داود گیراویہ تیہ وہ، کہ پیایک لہ بدنی عامر
داوای نیزنی کرد، کہ بجیتہ لای پیغہ مہری خوا ﷺ، کہ
لہ مالتیک بوو گوتی: ((الْج؟)) نایا ییمہ ژوورہ وہ؟
پیغہ مہری خوا بہ خزمہ تگوزارہ کدی فہرموو: (پرؤ لای
نہم پیاوہ و شیوہی نیزن وەرگرتنی فیہر بکو و پی پی بلی:
((قل السلام علیکم: اَدْخُلْ)) جا لہ و کاتہ دا پیاوہ کہ
گوئی لی بوو، گوتی: ((السلام علیکم. اَدْخُلْ؟))

سلاوتان لی بی، نایا بیتمه ژووره وه؟ پیغه مبه ریش
ریگهی پی داو چووه ژووره وه.

ب / له کاتی نيزن وه رگرتن ناوی، یان سیفه تی، یان
نازناوی خوئی ناشکرا بکات و بلی: من فلائم

له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه: ((عن أبي
موسى لما جلس النبي ﷺ على بئر البستان، وجاء
ابوبكر فاستأذن، فقال ابو موسى مَنْ؟ قال: ابوبكر ثم
جاء عمر فاستأذن فقال: مَنْ؟ قال عمر، ثم عثمان كذلك:
ثم بوبو موسا گوتیه تی: که لهوکاته ی پیغه مبه ر ﷺ له سهر
بیری بیستان دانیشتبوو، نه بویه کر داوای نيزنی کرد، که
بیته لای پیغه مبه ر ﷺ، نه ببو موسا گوتی کئی یه؟ نه ویش
گوتی: نه بویه کر، پاشان عومهر داوای نيزنی کرد، گوتی:
کئی یه؟ گوتی: عومهر، پاشان عوسمان به ههمان شیوه
داوای نيزنی کرد)).

ههروه ها له صحیحی بوخاری و موسلیم هاتوه، جابر
ده لی: ((أُتِيتَ النَّبِيُّ ﷺ فَدَقَّقْتُ الْبَابَ فَقَالَ: مَنْ ذَا؟

فَقُلْتُ: أَنَا فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: أَنَا أَنَا كَأَنَّهُ كَرِهَهَا
...چوو مه لای پیغه مبهەر، له دهەرگام دا، فهرموی کئی یه؟
ده لئی گوتم: منم، پیغه مبهەر فهرموی: من من؟ پیئی
ناخۆش بوو بلیتم من من)).

ج- ئیزن وهەرگرتن (له دهەرگادان) سی جاره:

وهك له صحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوو، نه بی
موسای نه شعهری گوئی یه تی: پیغه مبههری خوا صَلَّى
فهرمویه تی: ((الْإِسْتِثْنَانِ ثَلَاثًا، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ وَالْأَفَارِجُ:
ئیزن وهەرگرتن (له دهەرگادان) سی جاره، گهر ئیزنیان دای
بییته ژوو رهوه، نهوا باشه نه گینا بگه پیره)).

جا له نیوان نه م سی ئیزن وهەرگرتنه واباشه به قه دهەر
نوێژیکی چوار رکاتی بوهستی نه بادا نهو که سهی له
ژوو رهوه یه خهریکی نوێژ بیست، یان دهست به ئاو
بگه یه نئی.

د- بە توند لە دەرگانەدان.

نابى بە توندى لە دەرگا بدرى، با ئەوكەسە خاوەن
مالىش بى، يان يەكەك لە ئەندامانى خىزان بى. لە
ئەنەسەو پەزاي خاى لىبى ((إِنْ أَبْوَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
كَانَتْ تُقَرَّعُ بِالْأَصَابِعِ... بە پەنجە لە دەرگای مالىەکانى
پىغەمبەر ئەدران))^(۱).

هەر وەها پىشىنە صالحەکان بە سەر پەنجە لە دەرگای
مالى مامۆستاکانىان ئەدا، کە ئەمەش ئەوپەرى پىزو
ئەدەب دەگەيەنئى. بەلام هەندىك لە دەرگادان هەيە کەوا
پىويست دەکات بە توند لە دەرگا بدرى، ئەگىنا لەوانەيە
گوئىيان لى نەبى. بەلام گەر مالىك زەنگ (جەرس)ى
هەبوو، ئەوا دەبى بە سووکى و لەسەر خۆيى لە جەرەسە کە
بدرى، کە ئەمەش نىشانەى پەوشت و پىز دەربرىنە.

(۱) أخرجه البخاري في الادب المفرد.

ه- له کاتی ده‌رگادان له‌لایه‌کی ده‌رگا به‌وه‌ستی:

ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌یه نه‌بادا له‌کاتی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا که ئافره‌تیکی بێگانه ده‌رگا بکاته‌وه‌و، توشی پوانینی حه‌رام بیه‌ت، ئیزن وه‌رگرتنیش بۆ ئه‌وه‌یه تا توشی پوانینی حه‌رام نه‌بیه‌ت، وه‌ك پێغه‌مبه‌ر ﷺ جه‌ختی له‌سه‌ر کردوه‌و بۆ هاوه‌له به‌رپژه‌کانی و فەرمویه‌ی: ((أَنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِثْنَانُ مِنَ أَجْلِ الْبَصَرِ... ئیزن وه‌رگرتن بۆ ئه‌وه دانراوه نه‌بادا مسوڵمان تووشی پوانینی حه‌رام بیه‌ت))^(١).

هه‌روه‌ها ته‌به‌رانی له‌ عبدا‌لله‌ی کۆری بسر په‌زای خوای لیبی گیراویه‌تیوه‌، که گو‌تویه‌تی: ((سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَلَكِنْ ائْتَوْهَا مِنْ جَوَانِبِهَا فَاسْتَأْذِنُوا. فَإِنْ أُذِنَ لَكُمْ فَادْخُلُوا وَإِلَّا فَارْجِعُوا: گو‌یم له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ئه‌یفه‌رمو: کاتیک که چوونه مالتیک به‌رامبه‌ر ده‌رگا که‌ی مه‌وه‌ستن، به‌لکو له لایه‌کی ده‌رگا که به‌وه‌ستن و له ده‌رگا به‌ده‌ن و ئیزن وه‌رگرتن، جا گه‌ر پێگه‌یان پێدان بچنه ژووره‌وه، بپۆنه ژووره‌وه، نه‌گینا

بگه پرتنهوه دواوه و مه چنه ژوور به بی تیزن پیدانتان)).
 همروا نهبو داود گتیراویه تیهوه: ((کان رسول الله ﷺ اذا
 اتی باب قوم لم یستقبل الباب من تلقاء وجهه، ولكن من
 رکنه الایمن أو الایسر ویقول: السلام علیکم، السلام
 علیکم))... پیغه مبهری خوا گهر بچویا بدر دهر گای مالی
 که سیک، بهرام بدر دهر گاکه یان نه دوه و ستا، به لکرو له لای
 راستی دهر گاکه یان لای چه پی دهر گاکه دوه و ستا،
 ده یفه رمو: سلاوتان لی بی، سلاوتان لی بی)).

و- گهر خاوهن مال گوتی بگه پرتوه ده بی بگه پرتیهوه:

نه مدهش وهك خوی گه و ره ده فهر موی:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
 حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا
 تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ازْجِعُوا فَارْجِعُوا
 هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ﴿٢٨﴾﴾ النور... نهی نهو که سانهی بهرو اتان

هه‌یناوه مه‌چه‌هه‌ هه‌یج ماله‌که‌وه به‌ بێ نێزن وه‌رگرتن و پرێگه‌ دان و سه‌لام کردن له‌ خاوه‌نی ماله‌که‌، نێزن وه‌رگرتن له‌ کاتی چوونه‌ ماله‌که‌ بۆ ئێوه‌ باشترو چاک‌تره‌، تا هه‌رده‌م له‌ یادتان بێت. جا ئه‌و ماله‌ی که‌ بۆی ده‌چن گهر که‌سی تیا نه‌بوو مه‌چه‌هه‌ ژووره‌وه‌، تا پرێگه‌تان پێده‌ده‌ن، گهر پێیان گوتن بگه‌رێنه‌وه‌، ئێوه‌ش بگه‌رێنه‌وه‌ ئه‌مه‌ بۆ دڵی ئێوه‌ پاک‌تره‌.

مسوڵمانی به‌پرێز: ئه‌وه‌ خوای به‌رزو گه‌وره‌، پرێره‌و قاعیده‌یه‌کی زۆر جوانی بۆ داناوین، ده‌با ئێمه‌ له‌سه‌ر خۆمان و مناله‌کاغان بێنینه‌ دیو، به‌بێ ئاگاداری خاوه‌ن ماله‌ له‌ ده‌رگانه‌دان نه‌چینه‌ ماله‌ی هه‌یج که‌سیک، بۆیه‌ش نه‌لێم نه‌چین وه‌ک ئامۆژگاری، چونکه‌ زۆر که‌س هه‌ن به‌ به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ ماله‌ی خزمه‌، یان هاوڕێی گیانی به‌ گیانی، یان ماله‌مان تێکه‌لاوه‌، یه‌که‌سه‌ر خۆی نه‌کات به‌ ماله‌دا.

کاتیکیش گهر گوتیان زه‌حمه‌ت نه‌بێ بگه‌رێوه‌، ئێستا کاتم نیه‌ دڵ گران نه‌بێت، چونکه‌ له‌و کاته‌ی تۆ ده‌چیته‌ لای ئه‌و، له‌وانه‌یه‌ گه‌روگرفتێکی هه‌بێ و سه‌لیقه‌ی قسه‌ کردن و پرووخۆشی نه‌بێ یان له‌وانه‌یه‌.....هتد.

ئەدەب و ئاکاری مسوڵمان

لە کۆڕ و مەجلیسدا

١- هەرکەسێ هاته کۆڕ و مەجلیسێک تەوقە ی لە گەڵ
بکری:

وهك (ابن السنې) و ئەبوداود لە پێغەمبەریان
گێڕاوه تەو، كە فەرمویه تی: ((إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ،
فَتَصَافَحَا وَحَمَدَا اللَّهَ تَعَالَى، وَاسْتَغْفَرَا غَفْرَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
لَهُمَا: گەر دوو مسوڵمان بە یەك گەیشتن، تەوقەیان کرد،
سوپاسی خوای گەورەیان کرد، داوای لیخۆشبوونیان کرد،
ئەوا خوای بەخشنده لییان خۆش دەبی)).

هەر و هە ترمذی و ئیبن ماجە و غەیری ئەوانیش لە
بەرئەنەو پەزای خوای لیبی دە گێڕنەو، كە گوتیه تی:
پێغەمبەری خوا ﷺ پێی گوتم: ((تَصَافَحُوا يَذْهَبُ الْغِلُّ،
وَتَهَادُوا تَحَابُّوا وَ تَذْهَبُ الشُّحْنَاءُ... تەوقە لە گەڵ یەكتری
بکەن، چونکە تەوقە کردن رِق و قینه لە دڵدا ناهێلێ،

دیاری بۆ یه کتری بیمن، یه کتریتان خوش شوئو،
دوژمنایمتی و ناکوکی ناهیتلن)).

٢- لهو شوته دابنیشی، که خاوهن مال دیاری ده کات:

یه کینک گهر چوو بۆ مالینک یان کۆرینک، یتووسته لهو
شوینه دابنیشی، که خاوهن ماله که بۆی دیاری ده کات،
چونکه خاوهن مال باشت به حالی ماله که میوه نه زانی. له
کۆنیشموه گوتراوه: ((أهل مكة ادری بشعابها... خه لکی
شاری مه که که شاره زاترن به پینگه و پیچ و په ناکانی
شاخه کانیوه)).

ههروا پیغه مبهتر ﷺ ده فهرموئ: ((وَمَنْ دَخَلَ دَارَ قَوْمٍ
فَلْيَجْلِسْ حَيْثُ أَمَرُوهُ فَإِنَّ الْقَوْمَ أَعْلَمُ بِعَوْدَةِ دَارِهِمْ: گهر
یه کینک چوو ماله قهومی، با لهو شوینه دا دابنیشی که
پیی ده لێن: لێی دابنیشی، چونکه نهو قهومه (نهو که سه)
چاکتر ده زانی به حال و یاری ماله که یو، ده زانی کۆنندهر
جینگه ی نهو نه تووشی پروانیی حرام بێ))^(١).

۳- لە ناوہ پراستى كۆرۈ مە جلىس دانە نىشى:

ئەبۇ داود بە ئىسنادىكى (حسن) لە حوزەيفەى يەمانىيەو پەزەزى خۇاى لىبى دەگىرپىتەو، كە پىغەمبەرى خۇا ﷺ ((لَعَنَ مَنْ جَلَسَ فِي وَسْطِ الْحَلَقَةِ ... پىغەمبەر ﷺ نەفرىنى لەو كەسە كىرەو، كە لە ناوہ پراستى كۆرۈ دانىشتىنىكىدا دانە نىشى)). ھەرۈەھا تىرمىزى لە ئەبى مىجلىز دەگىرپىتەو: ((أَنَّ رَجُلًا قَعَدَ وَسَطَ حَلَقَةٍ فَقَالَ حَذِيفَةُ : مَلْعُونٌ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ ﷺ مَنْ جَلَسَ وَسَطِ الْحَلَقَةِ ... پىاۋىك لە ناوہ پراستى دانىشتىكى دانىشتىبو، حوزەيفەش گوتى: لەسەر زىمانى پىغەمبەرەو نەفرىن لەو كەسە كىراو، كە لە ناوہ پراستى كۆرۈ مە جلىسدا دادە نىشى)).

دانە نىشتن لە ناوہ پراستى مە جلىسدا پەتارىكى جوانى كۆمەلەيەتپىيە، كە پىۋىستە مىسولمان ئاگادار بى، چۈنكە دانىشتن لە ناوہ پراستى مە جلىسدا پىشت كىردنە لە ھەندىك لەو كەسانەى ئامادەى دانىشتنە كەن، كە ئەمەش شىتىكى جوان نىيە. بەلام گەر كۆرۈ مە جلىسىك شۈپنە كەى بچۈوك و

تەسك بوو، خەلك ناچار بوو له ناوهرپاست دابنیشن،
 ئەوه بیان قەیناکه و گوناھی تیا نیه، خوای گه ورهش
 ده فەرموی: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوای
 گه وره له دیندا ئەو ئەرکانه ی له سەردا نه ناو، که ده بیته
 مایه ی بارگرانایی و ناخۆشی و له توانادا نه بوون.

۴- له نیتوان دوو کهس دانه نیشی به بی نیشن وه رگرتنیان:
 وهك ترمذی و ئەبو داود له عەمری کوری شو عەیب
 ئەویش له باوکی و له باپیره ی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری
 خوا ﷺ فەرمویه تی: ((لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ إِلَّا
 بِإِذْنِهِمَا...)) هەلال نیه بۆ یه کێک که له گەل دوو که سدا بی و
 به بی نیشنێان ئەوان به جی بهیلتی. به مانای پیتیسته
 ئەوان نیشن بدەن، ئەو که سه بلتی: (رێگه ههیه پرۆم؟).

له گیرانه وهیه کی نه بی داود هاتوه: ((لَا يَحِلُّسُ بَيْنَ
 رَجُلَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا...)) هیچ که سیك له نیتوان دوو کهس
 به بی نیشنێان دانه نیشی. به مانای داوای رێگه دانیان
 لی بکات و بلتی (رێگه ههیه له گەلتان دابنیشم؟).

٥- ئەو کەسە ی دەچیتە لای یەکیك، یان دەیهوێ بچیتە مەجلیسیك، دەبێ له كۆتایی مەجلیسە کە دابنیشیت: وەك ئەبو داود و ترمذی له جابری کۆری سەمرە-پەزای خویان لیبی- دەگیرنەوه، کە گوتیوەتی ((كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ بَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي... گەر بچوینایە کۆری پێغه مەبر، ئەوا هەر یەکیك له ئێمە له كۆتایی مەجلیسە کە دادەنیشت)).

نەم جۆرە پەفتارە بۆ مەروفتیکی ئاسایە، بەلام گەر یەکیکی خاوەن پلەو پایە و زانیاری هات، ئەوا قەیناکە خاوەن مال له شوێنێکی گونجاو و تایبەتی دابنێ.

٦- له دانیشتنی سێ کەسا، با دوو کەسیان قسە بە نەینێ نە کەن:

وەك بوخاری و موسلیم له عبدالله کۆری مەسعود - پەزای خوی لیبی- دەگیرنەوه، کە پێغه مەبری خوا ﷺ فەرمویەتی: ((إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اِثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يَحْزَنُهُ: گەر سێ کەس بوون له دانیشتنیکدا، با دوو کەسیان قسە بە نەینێ نە کەن بە بێ کەسی سێ هەم، چونکە بە مە دڵی گران دەبێ و پێی

ناخۆشه)). لهوانه یه بلێ باسی من ده کهن، یان گومانی
تریان پێ ببات. به لām گهر له مه جلیسه که له سێ کهسی
زیاتری تیدا بوو، نهوا قهینا که قسه به نهیانی بکری له
نیوان دوو کهس، به مهرجێ لهوه نه ترسن که مه جلیسه که
به گشتی گومانی خراپیان پێ نابهن.

قسه نه کردن به نهیانی و چرپه چرپ به ناماده بوونی
سێ کهس، نهوهش ده گریتهوه، که به زمانی جیا قسه
بکری، جا ئینگلیزی بیته یان تورکی بیته... هتد، که
دروست (جائیز) نیه، پێویسته مسولمان خۆی دوور بگری
لهم رهفتاره، به واقعیش نه مه ده بینین، که زۆربهی
تورکمانهکان کاتی که به یهك ده گهن، به تورکی قسه ده کهن،
بێ گوێدان به کهسی سینه مه، که ئایا پێی ناخۆشه، یان نا.

۷- گهر یه کێک له مه جلیسه که بۆ پێویستی یهك چووه
ده رهوه، نابێ شوینه که ی بگریتهوه، گهر به نیاز بوو
بگریتهوه ناو مه جلیسه که:

وهك موسليم له نه بو هورهیره ده گریتهوه، که
پێغه مبهری خوا ﷺ فرمویهتی: ((اذا قام احدکم من

مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ: گەر يەكەنك لە ئىيە لە
مەجلىسەك هەلسا و پاشان گەرايەو نەو مەجلىسەكە،
خۆي لە هەموو كەسەك شايستەترە بە شوینەكەي خۆي)).

۸- پيش ئەوێ لە مەجلىسەكە هەلسە و بەجێ بێت و
بروات، داواي ئيزن بكات:

وَه ك پيغه مبه ر ﷺ فەرمويەتي: ((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ
مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ... داواي ريگەپێدان بە هاتنەژوو و
چوونەدەر بۆ ئەوێ، تا تووشی پروانینی حەرام نەبن)).
دياره ئەمەش بۆ پاراستن و پێزو حورمەتي مالهەكە.

۹- دانیشن بە ئەدەب و پێزەو:

هەرکەسێ لە کۆر و مەجلىسەك دانیشن، دەبێ بە
ئەدەب و پێزو يقارەو دابنیش، نابێ گەمە بە پيشی
بكات و خۆي بە ئەنگوستیلەكەيەو خەريك بكات، نابێ
دەست لە لوتی وەربدات، نابێ زۆر باویشك بدات.
لە مەجلىسەك دەبێ تەماشای چاوی ئەو كەسە بكات،
كە قسەي بۆ دەكات، نابێ روی لەو كەسە وەربگێرێ.

با زۆر قسه نه کات، به بهقه دهه شان و بالای خۆی
هه لهنه لێ، با قسه ی کهس نه بپێ

١٠- پێش نهوه ی هه لهن له مه جلیسه که دوعای
که فارهت بخویندری:

وهك حاكم له نه بی به رزه - په زای خوای لی بی -
ده گێرپێته وه، که گوتویه تی: کاتیک پێغه مبه ری خوا ﷺ
بیویستایه له مه جلیسیک هه لهن ده یفه رمو: ((سبحانک
اللهم و یحمدک اشهد ان لا اله الا انت استغفرک و اتوب
الیک))، جا پیاویک گوتی: نه ی پێغه مبه ری خوا! تو
قسه یه که ده که یه که پێشتر نه مه ت نه ده گوت. پێغه مبه ر
فه رموی ﷺ: ((ذلک کفاره لما یكون فی المجلس... نه م
دوعایه که فاره تی نه و قسانده یه، که له مه جلیسه که
گوتراوه)).

نه ده بو ئاکاری مسولمان

له کاتی قسه کردندا

له و په فتاره چاک و کۆمه لایه تیانیه، که پتویسته مسولمان لیتی به ناگابی و به گرنگی دابنێ، شیوازی گفتوگۆو قسه کردن له گهڵ خه لکه، پتویسته دایک و باوک مندا له کانیان لێ به هره مه ند بکه ن و پێنمایان بکه ن به پێی ته وجیهاته کانی خوا و پێغه مبه ری پهروه دیار ﷺ.

نه مه ش چند شیوازو نادابیکی گفتوگۆو قسه کردنه له گهڵ خه لکه:

أ- به هیمنی و له سه رخۆ قسه کردن:

بوخاری و موسلیم له خاتوو عایشه وه - په زای خوا ی لیبی - ده گێڕنه وه: ((مَا كَانَ رَسُولُ يَسْرُدُ الْحَدِيثَ كَسِرْدِكُمْ هَذَا، يَحْدِثُ حَدِيثًا لَوْ عَدَّ الْعَادُّ لَأَحْصَاهُ: پێغه مبه ری خوا ﷺ که قسه ی ده کرد وه ک ئیوه قسه ی نه ده کرد، به یه ک له

دواى يەك، بەلكو بە شیوازێكى وا قسەى دەکرد، کە گەر
یەكێك پێویستبوا یە بیژمیری، کە چەند وشەى فەرموه
دەیتوانی بیژمیری))، هەروا ئەبو داود لە خاتو عایشە -
پەزای خۆی لیستی- دەگێڕێتەوە، کە گوتیوەتى ((كَانَ
كَلَامُهُ ﷺ فَصْلًا يَفْهَمُهُ كُلُّ مَنْ سَمِعَهُ: پێغه مبه‌ر کە
قسەى دەکرد لە نێوان وشەکان بەینی ئەدا یە، بەشیو یەکی
وا هەر کەسیك گوتی لیبوا یە تێدەگەشت چی فەرموه.

لەم فەرمودە بەرپێزانە بەدەردە کەوئ، کە مەروئى
مەسولمان شیوازی قسە کردنە کە ی، پێویستە بەهێمنی و
لەسەر خو بی، تا خەلک لیستی تیبگەن، نەك هیندە بە
خێرایى قسە بکات بۆ خویشی نەزانی چی ئەلئ، بە
تایبەتى وتاریژ، نابێ ئەم سیفەتەى تیا بئ، کە زۆر لە
وتاریژان لەم هونەرە بێ بەشن و خوشیان بێبەش کردووه،
نوێژکەرەن هەر لە سەرەتای وتارە کە ی، تا کۆتایە کە ی
لە قسەکانی حالئ نابن.

ب- زیاده‌پۆیی نه کردن له به کارهێنانی وشه‌ی پاراو:

یهك له ئادابی قسه‌کردن نه‌وه‌یه، كه زیاده‌په‌وی نه‌كات له به‌کارهێنانی وشه‌ی پاراو له قسه‌کردندا، زمان لوسی نه‌كات. وه‌ك نه‌بوداودو ترمذی به‌سه‌نه‌دیكى (جید) له ئه‌یبن عومه‌ر - په‌زای خوايان لیئى - ده‌گیریته‌وه، كه پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمویه‌تى: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبْغِضُ الْبَلِیْغَ مِنَ الرِّجَالِ: الَّذِیْ یُحَلِّلُ بِلِسَانِهِ كَمَا تَتَحَلَّلُ الْبَقَرُ بِلِسَانِهَا: خَوای گه‌وره‌ ڕقی له‌و كه‌سانه‌یه، كه له‌كاتی قسه‌کردندا زمان لوسی ده‌كه‌ن و ده‌مى خۆیان خوار ده‌كه‌ن له قسه‌کردندا زمانیان لول ده‌ده‌ن وه‌ك كه مانگا خواردن به‌ زمانى لول ده‌دات و كاویژ ده‌كات.

هه‌روا له صحیحى بوخارى و موسلیم هاتوه له نه‌سه‌وه، كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ((ان اذا تكلم بكلمة اعادها ثلاثاً حتى تفهم عنه... وكان ﷺ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ فَصْلٍ وَهَزِيرٍ وَلَا نَزْرٍ، وَيَكْرَهُ الثَّرْكَةَ فِي الْكَلَامِ وَالتَّشْدُقَ بِهِ... كَاتِيكَ كه پیغه‌مبه‌ر قسه‌ی ده‌کرد وشه‌كانى سى‌جار دوباره ده‌كرده‌وه تا تێى بگه‌ن،... كه قسه‌ی ده‌کرد له به‌ینی ده‌رپىنى

ۋەشەكان بەينىكى ھەبوو نە زۆر، نە كەم. پىغەمبەر ﷺ زۆر قىسە كىردى دەم پان كىردى ۋە بەلاۋە زۆر پى ناخۇش بوۋو پىقى لى دەپۋە)).

دەبا ئىمە ئەم فەرمودانە لە خۇمان بىتئىنە دى ۋە خىزان ۋە مىندالە كانىشمان فىركەين، كە زۆر قىسە نەكەن ۋە زىادەپۇيى تىبا نەكەن ۋە زمان لوس نەبن ۋە دەم پان نەكەن ۋە بە ھىمىنى قىسە بىكەن.

دىيارىشە ئەو كەسەى زۆر قىسە بىكات، ھەلە زۆر دەكات.

ج- گىفتوگۆ كىردى بە شىۋازىك، كە خەلك لى تى بىگەن.

مىسولمانى ژىرو تىگەشىتوۋ لە رىبازى پىغەمبەر ﷺ، ھىچ كاتىك بە شىۋازىك قىسەكانى ۋە شەى نامۆ بە خەلك بەكارناھىنى، بەلكو گىشت كاتىك ھەول دەدات، كە قىسە دەكات يان وتار دەدات، يان نووسىن دەنوسى، بە گۆپىرەى تىگەشىتنى خەلكە كە بىت. ۋەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرمى: ((أَمِرْنَا مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ أَنْ نَحْكُمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عُقُولِهِمْ... ئىمەى كۆمەلى پىغەمبەر، ان فەرمانان پى كراۋە بە

گویره‌ی عه‌قلی خه‌لکه‌که، قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ین))^(۱).

هه‌روه‌ها له (صحیح) ی بوخاری هاتوو له عه‌لی به مه‌وقوفی: ((حَدَّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ أَتُحِبُّونَ أَنْ يُكَذَّبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ... خه‌لک چۆن ده‌زانئ و تئ‌ده‌گا، ئاوا قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن. ئایا پیتان خو‌شه‌ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به درۆ بخریتته‌وه)).

لی‌ره‌دا ئه‌مه‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه، که قسه‌نه‌کردن به‌گویره‌ی عه‌قلی خه‌لک، به‌درۆ‌خستنه‌وه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ره‌.

له‌ پێشه‌کی (صحیح) ی موسلم هاتوو له‌ ئیبن مه‌سعوده‌ وه -ره‌زای خوای لی‌بی-، که گو‌تویه‌تی: ((مَا أَنْتَ بِحَدِّثِ قَوْمًا حَدِيثًا لَا تُبْلِغُهُ عُقُولَهُمْ إِلَّا كَانَ لِبَعْضِهِمْ فِتْنَةٌ... هه‌ر کاتیک تۆ قسه‌ له‌گه‌ل قه‌ومیک بکه‌یی و به‌گویره‌ی عه‌قلی ئه‌وان نه‌بی، ئه‌وا ئه‌م شیوازه‌ قسه‌کردنه‌ بۆ هه‌ندیکیان ده‌بیته‌ فیتنه‌ و ناشوب)).

(۱) رواه‌ الدیلمی بسند ضعیف به‌لام شایه‌تی له‌سه‌ر زۆره‌، که ئه‌م هه‌دیه‌ (حسن لغیره) (کتاب کشف‌الخفا).

لەم تەوجىھاتە پېرىشنگدارانەدا، پېغەمبەر ﷺ دەيەوى
 بە چاوساغ و مامۇستايان و تارييۇان و ئەدىبان و نووسەران و
 پابەرانى ئەم پەيامە بەرپىزە پابگەيەنى، كە كاتىك نامۇژگارى
 خەلك دەكەن، وتار دەيىۇن، شت ئەنووسن، با بەگويەرى
 تىگەيشتەو عەقلى ئەم خەلكە بى و وشەى نامۇ و نارەسەن و
 بىنگانە بە سروشتى مسولمانان بەكارنەهيىن و، مەهيىننە
 ناو ئەدەبى ئىسلامى رەسەن، بە بيانوى ئەوەى ئەمپۇ و
 پىويست دەكات و لوغەى عەصرە، كە ئىستازۇر لە نوسەران
 ھەن، چ عەلمانى و چ بەناو نوسەرى ئىسلامى، جۆرە وشەى
 غەريب و عەجىب لە نووسىنيانا بەكاردىنن وەك (پراكتىك و
 ئەلتەرناتىف و مۇدىرن و ستراكٹۇر و لۇژىك و سۆسۇلۇژى و
 ئىبستىمۇلۇژيا و ھەمە چەشنەى ئەم وشە غەريبانە!!) كە
 ئەمە بەراستى ھىچ كاتىك لە خزمەتى ئەدەبى رەسەنى
 ئىسلامى و كوردى نيەو، ھىچ سوودىك نابەخشى، خەلكىشى
 لىتى تىناگات، مەگەر تەنھا مەبەستيان پى ئەوە بى، كە
 خۇيان بە رۆشنىر پىشان بەدەن و خۇيان جياكەنەو لە
 خەلك و خۇيان پى بەدەرەخەن. ئەم شىوازى بەكارهيىنانى

وشە غەریبانه، غەزوی زمانە کەمانەو، دەیانەوئێ گییانی
زیندویی لێ بستیتەو، دەبا ئەم نوسەرانه لە خوا بترسن و
بە خۆیان دا بینەو و بە قسەی پیغەمبەری نازیزمان بکەن،
با بە گوێزەوی عەقڵی خەڵک شت بنووسن، وتار بدەن و قسە
بکەن، گەر خۆیان بە مسولمان لە قەلەم دەدەن و شوێنکەوتەوی
پیغەمبەری خوان، گەرنا، با ناویکی تر بۆ خۆیان هەڵبژێرن.
د- قسە کردن بە شیوازیکی وا نە زۆر کورت و نە درێژ و
وەرز کەر:

لە نادابی شیرینکردنی قسە و گفتوگۆ ئەوەیە، نە گاتە
رادەوی کورت بپینەو، یان درێژدادپی و خەڵک لێ وەرز
ببون. ئەمەش بۆ ئەوەیە، تا ئەو کەسەوی گوێ پائەگرێ،
بە دڵ گوێ بگرێ. موسلیم لە جابری کوپی سەمرە - پەزای
خوای لیبی - دە گێریتەو، جابر گوتی: ((كُنْتُ أَصْلَى مَعَ
النَّبِيِّ ﷺ، فَكَانَتْ صَلَاتُهُ قَصْداً، وَخُطْبَتُهُ قَصْداً...)) لە گەڵ
پیغەمبەری خوام نوێژ دەکرد، جا نوێژە کەوی و وتارە کەوی
مام ناوەندی بوو)) واتە: نە زۆر کورت و نە زۆر درێژ بوو.
هەروەها نێمام ئەحمەد و ئەبو داود لە حەکیمی کوری حزام

-پره زای خوای لیبی- ده گیر پته وه، که گوتو و پته تی:
 ((شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْجُمُعَةَ فَقَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى
 عصا - أو قوس- فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، فَكَانَتْ كَلِمَاتٍ
 خَفِيفَاتٍ طَيِّبَاتٍ مُبَارَكَاتٍ ... له گه له پیغه مبهری خوا له
 نوژی ههینی ناماده بووم، جا پیغه مبهر له سدر گویا لیک-
 یان که وانیک- وه ستاو سوپاس و ستایشی خوای کردو،
 چهند وشهیه کی سوک و پیروزو باشی گوت)).

ه- گوئی راگرتن بو نه و که سهی قسه ده کات:

له ره فتاری جوانی مسولمان نه وهیه، کاتیک یه کیك
 قسهی بو ده کات گوئی بو شل بکات و، خوئی به شتی که وه
 سه رقال نه کات، یان ته ماشای ته له فزیون یان، پوی له
 شتیکی دی نه بیت، که قسهی بو ده کری.

هاوه له به پیره کانی پیغه مبهر کاتیک، که پیغه مبهر
 ﷺ قسهی بو ده کردن، زور به گرنگیه وه گوئی یان بو
 راده گرت و خوئیان به شتیکی تره وه سه رقال نه ده کرد.
 پیغه مبهریش ﷺ گوئی بو نه و که سه ده گرت، که ده هاته
 لای قسهی له گه له ده کرد، یان پرسیاریکی لی ده کرد.

هه ندی کەس هەیه، کە قسە ی بۆ دە کە ی، خۆ ی بە شتیکەوه خەریک دە کات، یان روی لە تۆ نیه، بە پراستی ئەوه بێ پزیزیه، موسولمان دە بێ هەستیاریت، هەستی خەلک رابگرێ و گۆ ی بۆ قسە کانیان شل بکات، ئە گینا کە سی قسە کەر بە چاویکی سوک و ناپێژانه دیتە بەرچاوی.

و- قسە کردن به خەنده و روخوشیه وه:

نیام ئە هەمد له نوم دەردانەوه -پەزای خوای لی بێ-
دە گیر پێتەوه، کە گوتیە تی: کاتی ک ئە بودەردا قسە ی دە کرد بە خەندەوه قسە ی دە کرد، خەلکیش دە یانگوت ئە بودەردا گە مژە یه (لە بەر ئە وه ی به خەندەوه قسە دە کات). ئە بودەردا گوتی: ئە بینیم وه و ئە بیستوم وه، کە پێغه مبهری خوا ﷺ قسە یه کی کرد بێ، بە خەندەوه ئە یگوتبێ. جا ئە بودەردا کاتی ک قسە ی دە کرد دەم بە خەندە بسو، لە بەر ئە وه ی پێغه مبهر ﷺ ناوای کردووه.

هەر وه ها موسلیم له سه ماکی کور ی حرب دە گیر پێتەوه، کە گوتیە تی: ((قُلْتُ لْجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَكُنْتُ تُجَالِسُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ فَقَالَ جَابِرٌ: نَعَمْ كَثِيرًا. كَانَ رَسُولُ

الله ﷻ لا يقوم من مَصَلَاةٍ الذي فيه يُصَلِّي الصُّبْحَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتْ قَامَ، وَكَانُوا يَتَحَدَّثُونَ - وَالرَّسُولُ جَالِسٌ - فَيَاخُذُونَ فِي أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ فَيَضْحَكُونَ، وَيَتَبَسَّمُونَ ﷻ... به جابری کوپی سه مرهم گوت: نایا له کۆپو دانیشتنی پیغه مبهه ﷻ ناماده ده بووی؟ جابر گوتی: به لئی، زۆریه ی جار ناماده ده بووم. پیغه مبهه ی خوا ﷻ له و شوینه ی خۆی هه لئه ده ستا، که نوێژی به یانی تیدا ده کرد، تا نه و کاته ی پۆژ هه لئه هات، نه و کاته هه لئه ستاو ده پۆیی، جا له و کاته ی، که پیغه مبهه داده نیشته، هاوه له به پرێزه کانی باسی کرده وه ی پیشانی جاهیلی خۆیان ده کرد، که چیان کردووه، جا ده ستیان ده کرده پیکه نین، پیغه مبهه ریش خه نده ی ده هاته سه ر لێو)).

ئه مانه ی باسکران په فتاری مسوولمانی مولته زیمه، تا کرده وه کانی پی برازی نیتته وه، خۆی له کاتی قسه کردن و گفتوگۆدا شیرین بکات.

ئه ده بو ئاکاری مسولمان له کاتی گالته و سوعه تدا

مرۆفی مسولمان بۆی ههیه گالته له گهڵ براكه ی
بکات، به لām له سنوورینکی دیاریکراوداو، نه بیته بی ناگایی
له یادی خوا و ره نجانندی دلی برای مسولمان.

گالته کردن چهند ئادابیکی ههیه، که زۆر پتویسته
مسولمانان په پیرهوی بکه و پابه ندی بن، که نه مانه ن:

أ- زۆر گالته نه کردن و زیاده پرهوی تیدا نه کردنی:

وهك نه نه س - پره زای خوی لیبن - گوته یه تی:

پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمویه تی: ((لَسْتُ مِنْ دَدٍ، وَلَا
الدُّدِ مَنِّي... مَنْ نَهَ هَلِيَّ يَارِي وَگالته و له هوم، نه
نه وانیش له من))^(۱). زۆر گالته کردن وا له مسولمان
ده کات، که نه رکه ئاسایه که ی له بیر بجیتته وه، که

(۱) رواه البخاري في (الادب المفرد) والبيهقي.

بەندایەتی خوا و گێڕانەوهی حوکمی خواپە لەسەر زەوی و،
پێکھێنانی کۆمەڵگایەکی چاک و پاک و سالتە.

ئەمەش ئەوە ناگەیەنێ، کە نابێ مسوڵمان گالتە و
یاربەك نەكات، بەلام ئەمە ئەوە دەگەیەنێ، کە کاتی
جدیدەت دەبێ جدی بێ، گالتەکردن هەموو دڵمان دانەگری،
دەنا خۆ هاوێڵە بەرپرەکانی پیغەمبەریش گالتە و یارییان
کردووە، وەك بوخاری لە (الادب المفرد) باس دەكات:
(كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ يَتَبَادَحُونَ بِالْبَطِيخِ: هاوێڵەکانی
پیغەمبەر بو گالتە و یاری، کالتەکیان بو یەكتری
دەهاوێشت و بەیەكتری یان دانەدا)).

لە راستیدا زۆر گالتەکردن دەبێتە مراندنی دڵ، و رقی لە
یەكتری بوونەوه و نەمانی هەبێت و وێقار، وەك ئیمامی
عومەر -پەزای خوای لیبی- فرمویەتی ((مَنْ كَثُرَ
ضَحْكُهُ قَلَّتْ هَيْبَتُهُ وَمَنْ مَزَحَ اسْتَخِفَّ بِهِ... هەر كەسیك
زۆر پێكەنێ، هەبێت و وێقاری كەم ئەبێتەوه، هەر
كەسیك سوعبەت و گالتە بكات پێی سووك دەبێت)).

ب- لە کاتی گالته کردنه که دا نابێ مەبەستت پێ ئازار
گەياندن و دل ئيشانی ههچ کهسێ بێ:

زۆر کهس ههه تهنا نهت له نێو مسوڵمانانیش گالته
نه کړی، که مەبەستی پێ ئازاردانی دلی مسوڵمانانه،
دیاره نه مهش کاریکی ناشیاوی مسوڵمانانه و پیغه مبهری
خوا قهدهغه ی کردوه، لهه جۆره گالتانهی، که ده بیته
ئازاردان و ههست بریندار کردنی مسوڵمان وه که له سونهنی
تهبی داود و ترمذی هاتوه، له عبدالله کوری سانیبهو
نهویش له باوکیهوه له باپیرهیهوه، که گوئی له
پیغه مبهری خوا ﷺ بووه، که دهیفرمو: ((لا یاخذن
أحدکم متاع أخیه لاعباً ولا جاداً، وَمَنْ أَخَذَ عَصَا أَخِيهِ
فَلْيُرِدْهَا... با ههچ کهسیک له نێوه شتیکی براکهی
به گالته، یان به پرستیش لێی نه بات و نه شاریتهوه، هه
کهسیکیش گزیالی براکهی برد با بۆی بگێریتهوه)).

له جهنگی (خندق) زهیدی کوری سابت له گه
مسوڵمانان خۆلی نه گواستهوه، پاشان زۆر ماندوو بوو،
سهرخهویکی شکاند، جا عماره ی کوری ههزم هات و

چەكەكەي لىيىرد، كە پىتغەمبەر ﷺ ئەمەي زانى يەكسەر قەدەغەي ئەم كارەي لىنكرد.

ھەرۈھە بەزارو تەبەرانى و ئىبن حەبان لە عامرى كورى رەببەھە -رەزاي خۋاي لىبى- دەگىرنەھە، كەوا پىاۋىك پىلاۋى پىاۋىكى برىو بەگالتەھە لىي شاردەھە، جا كە ئەمەيان بۆ پىتغەمبەر گىرايەھە، پىتغەمبەر ﷺ فەرەمۋى: ((لَا تُرَوِّعُوا الْمُسْلِمَ، فَإِنَّ رَوْعَةَ الْمُسْلِمِ ظُلْمٌ عَظِيمٌ... مَسْؤَلُمان مەترسىنن، چونكە ترساندنى مەسۋلمان زولم و ستمەيكي زۆر گەرەيە)). ھەرۈھە ئەبۇ داۋد لە عبدالحەمى كورى ئەبى لەيلا دەگىرپىتەھە، كە گوتىيەتى: ھاۋەلەكانى پىتغەمبەر ﷺ دەرۋىشتن، پاشان پىاۋىك لەوان خەۋى لىكەوت، جا ھەندىكىيان ھەلسان ئەو گورىسەي كە ئەم پىاۋە پىي بىۋە لىيان برىوۋە... پىاۋەكە ھەلساۋە و ترساۋە. نىنجا پىتغەمبەرى خۋا ﷺ فەرەمۋىيەتى: ((لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا... بۆ مەسۋلمان ھەلال نىيە و ھەپامە برا مەسۋلمانەكەي بترسىن)).

جا ئىمە لە كويى لە ئاست ئەم فەرەمۋە بەرپىزانە لەكاتىكدا خۆمان بە شوتىنكەوتەي پىيازى ئىسلام دادەننن.

ج- له گائته کردندا نابێ قسهی درۆی تیا بێ:

زۆر کەس هەن له دانیشتنی مەجلیسیێکدا بۆ ئەوەی
 بێتین فلانە کەس سوێبەت چێ و قسهی خۆشە، هەڵدەستێ
 بە گێڕانەوهی نوکتەیی درۆ و پێکەنین هێنەر، لەوانەشە خۆی
 بە مەسولمان بزانی، بێ ئاگاشە لە هەرپەشەیی پێغەمبەری
 خوا ﷺ لەو کەسانەیی، کە قسه دەگێڕنەوه بە درۆ تا خەڵک
 پێ بکەن. وەك ئەبو داود و ترمذی و نەسائی و بەیهدقی له
 بوهزی کۆری حکیم له باوکی له باپیری - پەزای خویان
 لیبی - دەگێڕنەوه، کە گوتویهتی: گویم له پێغەمبەری
 خوا ﷺ بوو دەیفەرمو: ((وَيْلٌ لِلَّذِي يَخْذُ بِالْحَدِيثِ
 لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيْلٌ لَهُ، وَيْلٌ لَهُ... مَا لَ وَيراني و
 چالێ دۆزەخ بۆ ئەو کەسە قسه دەکات بۆ ئەوەی خەڵک
 بە پێکەنین بێنێ، لەکاتییدا قسه کەیی درۆیە، جا پێغەمبەر
 دوو جار پێی دەلێ: مَا لَ وَيراني بۆ ئەو کەسە)).

هەر وەها له ئەوایی کۆری سەمەانەوه، کە گوتویهتی:
 پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمویهتی: ((كَبُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ تُحَدِّثَ
 أَخَاكَ هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ، وَأَنْتَ لَهُ كَاذِبٌ... گەورەترین خیانەت

نه و هیه، که قسهی درۆ بۆ برا مسولمانه کهت بکهی، له کاتی کهدا نهو باوه پت پی بکات و وا بزانن قسه کهت راسته))^(۱).

ههروه ها نه بو هورهیره - په زای خوی لیبی - گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: ((لا یؤمنُ العبدُ الاِمانَ کلهً حتی یترک الکذب فی المزاحه، والمرءُ وان کان صادقاً ... ئیمانئ مسولمان به ته واوی هه مووی دانا مه زری، تا له گالته کردندا واز له درۆ نه هینئ و، واز له ده مه ته قئ و موجداه له نه هینئ، نه گهر چی نه ویش راست بکات.

ده می که شتیکی زۆر ناشیرین خوی خزاندۆته ناومان و ئیمهش به پیشوازیه کی گهرمه وه قبولمان کردوه، نه ویش درۆی نیسانه، که له راستی دا نه مه په فتاریکی به دکاری ناشیرینی پۆژنا وایه بۆ ئیمه یان ناردوه، تا په وشتی ئیمه پروشینن. که له راستیدا نه م درۆ کردنه هه رامینکی گه وریه و گالته کردنیکی ناحهقه، پتویسته خۆمان و مال و مندالمان لئی به دوور خهین و به قسهی راستگۆیا نه

کرداره کانمان پرازیئینه ووه، ته قواو له خوا ترسان ههردهم دلمان بگه شینیتته ووه.

با ئیستاش بزاین، ئایا پیغه مبهه ﷺ سوعبهت و گالتهی کردووه؟

به ئی، گالتهی کردووه، به لام شهوی پاست نه بووبی نه یگرتووه، نه مهش نموونهی گالته کردنی پیغه مبهه ده: نین به کار له زهیدی کوری نه سلهم ده گیریتته ووه، که ژنیک هه بووه پیان ده گوت (أَمْ أَيْمَنَ الْحَبْشِيَّةُ)، هاته لای پیغه مبهه ری خوا ﷺ و گوتی: میرده کهم بانگت ده کات، پیغه مبهه ریش فهرموی میرده کهت کی به؟ میرده کهت نه و پیاوه به که سپیایی به چاویه ویه؟

ژنه کهش گوتی: چاوی سپیایی پتوه نیه.

پیغه مبهه ﷺ فهرموی: نه خیر سپیایی به چاویه ویه.

ژنه که گوتی: به خوا سپیایی به چاویه ویه نیه.

پیغه مبهه ﷺ فهرموی: هیچ که سیک هه یه سپیایی

به چاویه ویه نه بی. (مه بهستی پی سپیایی ناوه ویه چاو بووه).

فَجَعَلْنَاهُمْ أَزْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرَىٰ أَزْرَابًا ﴿٣٧﴾ الواقعة . ثَمَّةَ خُزَّامٍ
 كِيزَه كَانَمَان بَه تَايِبَه تِي بَه رَه دَم هِيْنَا ، بِرِيَارْمَان بُودَان هَر
 كَج بَن ، شُوخ وَ شَهَنگ وَ هَاوَتَه مَه نَن ﴿٣٨﴾ .

ئەدەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى ئەدەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى

لە پەقەتتىن ئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى، كاتىپىك بىرلەشمە
مەسئۇل ئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى، يان خوشكىتىكى مەسئۇل ئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى،
يان خوا مىندالىتىكى پىئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى... ھەتتە، پىئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى.
لىنىيەتلىرى.

جا پىئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى چەند ئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى ھەيە ۋەك:

۱- كاتىپىك مەسئۇل ئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى ۋە شادىيەك پىئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى،
دەخلىتىش قانۇنىيەتلىرى بۇ بەدەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى ۋە گىرەنگى پىئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى:

بەلگەشمان ئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى، كە لە (صحيح)ى بوخارى مۇسلىم
داھاتوۋە، كەعب دەلىلى: گۆيىم لە دەنگىك بوو ھاۋارى دەكرد
بە بەرزىرىن دەنگو دەيگوت: ئەي كەعبى كۆپى مالک!
مۇدەت لىنىيەتلىرى، جا خەلگەكە ئەھاتىن پىئادەبىي ئىشلىتىش قانۇنىيەتلىرى
لىنىيەتلىرى دەكردىن ۋە يەكسەر مىن دەرىچوم، تا بگەمە لای

پتغه مبهري خوا ﷺ، پۆل پۆل خه لك پيرۆزبایی قبول كردنى تهوبه يان لى كردم، ده يانگوت: تهوبه قبول كردنت له لای خواوه پيرۆز بى، تا گهيشتمه مزگهوت و بينيم خه لكه كه به ده وري پتغه مبهرن، جا يه كسهر ته لحه ي كورى عبيدالله به غاردانه وه هاته لام و تهوقه ي له گه ل كردم و پيرۆزبایی لى كردم، (كه عب نهم هه لويسته ي ته لحه ي هه رگيز له بير ناچى) كه عب گوتى: كاتيك سه لامم له پتغه مبهري خوا ﷺ كرد له خوشيانا ده موچاوى نه دره وشايه وه و فهرموى: ((أبشِرْ بِحَيْرِ يَوْمٍ مَرُّ عَلَيْكَ مِنْذُ وَلَدْتِكَ أُمُّكَ: مَرْدَه بى لىت به چاكترين پۆز، كه به سه رت تپه پيووه له و پۆزه ي له دايك بووى)).

ب- له كاتى بۆنه و مونا سه به دا وشه ي جوان و ناسك ده رپرین و دوعاى خه ير كردن:

ئىسلامى به رنامه دار پۆراوى په روه ردگارى جيهانيان، هيج شتيكى كۆمه لايه تى فهرامۆش نه كردووه، ته نانه ت قسه و وشه و دوعاى جوان و ناسكى داناهه بۆ پيرۆزبایی كردن، كه پتويسته مسولمانان له بىرى نه كه نو له ژيانياندا

په پړه وی بکه نو خه لکیش لئی فیریکه نو. له مانه ش وهک:

۱/ پیروزیایی کردنی یه کینک گهر خوا مندالی پی به خشین:

گهر خوا مندالیکی به مسولمانیک به خشی، وا چاکه
پیروزیایی لئی بکه وی و بلی: ((بُورِكَ لَكَ الْمَوْهُوبُ، وَشَكَرْتَ
الْوَاهِبَ، وَرَزَقْتَ بِرَّهُ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ)). وا باشه نه و که سدی
پیروزیایی لئی ده کړی و هلامی بداته وه، بلی: ((بَارَكَ اللَّهُ
لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَرَزَقَكَ مِثْلَهُ)). نه م جوړه پیروزیاییه له
حوسه ینی نیمام علی و نیمام حه سنی به سړی
گیراوه ته وه.

۲- پیروزیایی کردن له و که سدی له سهر هاتوته وه:

نه و که سدی له سهر دیتته وه، و باشه نه م قسه یه ی پی
بلی: وهک، که له پیشینه وه گیراوه ته وه: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
سَلَّمَكَ، وَجَمَعَ الشُّمْلُ بِكَ وَاکْرَمَكَ)).

۳- پیروزیایی کردن له و که سدی له مهیدانی جهاد دیتته وه:

نه و که سدی که له جهاد ده گهریتته وه، وا باشه ی پی
بگوتری: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَكَ، وَأَعَزَّكَ وَاکْرَمَكَ)). وهک

خاتوو عائىشە بە پىغەمبەرى ﷺ فەرموۋە كاتىك، كە لە جىھاد گەپراۋەتەۋە، موسلىم ونەسانى و غەيرى نەۋانىش لە خاتوو عائىشە دەگىرنەۋە، كە گوتىدەتى: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوٍ، فَلَمَّا دَخَلَ اسْتَقْبَلَتْهُ فَأَخَذَتْ يَدَهُ فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَكَ وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ... پىغەمبەرى خوا لە جەنگىك گەپرايەۋە، كاتىك. ھاتەۋە پىشۋازىم لىكردو دەستىم گرتو گوتىم: سوپاس بۆ خوا كە سەرى خستى و بە عىززەتى كردى و پىزى گرتى)).

۴- پىرۋزبایی كردن لەو كەسەى كە لە ھەج دىتەۋە:

ئەو كەسەى لە ھەج دەگەپتەۋە، وا باشە پىى بگوتى: ((قَبَّلَ اللَّهُ حَجَّكَ، وَغَفَرَ ذُنُوبَكَ، وَأَخْلَفَ نَفَقَتَكَ)) نەم جۆرە پىرۋزباییە، پىغەمبەرى خوا بە كورپىكى گوتە، كە لە ھەج گەپراۋەتەۋە، ابن السنى لە نىبن عومەر گىپراۋىتەۋە.

۵- پىرۋزبایی كردنى ژن ھىنان و شوو كردن:

كاتىك كە مەرەى كىچ و كورپىك دەبەپرى، وا باشو سوننەتە، كە پىرۋزباییان لى بگوتى: ((بَارَكَ اللَّهُ

لەك، وبارك عليك، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي حَيْسٍ). ابو داود و ترمذي و غەیری ئەوانیش لە ئەبو هورەیرە - پەزای خوای لیثی - دەگێڕنەوە، کە کاتێک یەكێك ژنی بەیتایە، یان شووی بکەردبایە، پێغەمبەر ﷺ ئەیفەرمو: ((بارك الله لك، وبارك عليك، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي حَيْسٍ)).

٦- پێڕۆزیایی کردن لە کاتی جەژندا:

وا باشە لەدوای نوێژی جەژن مسوڵمان بە برای مسوڵمانی بلێ: ((تَقَبَّلَ اللهُ مِنَّا وَمِنْكَ ... خَا لَه نِئْمَه وَ نِئَوَه وَهەبگێڕ)) بەرامبەرە کەشی هەمان شتی وەلام داتەو. ٧- گەر کەسێک چاکە لە گەڵ کردی و چاک و سوننەتە پیی بلێ: ((بارك الله لك في اهلك ومالك، وجزاك الله خيراً)).

ئەمەش وەك ئەسانی و ئیبن ماجە لە عبداللەهی کوری ئەبی ربیعەیان گێڕاوەتەو، کە گوتویەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ چل هەزاری لێ قەرز کردم، کاتێک کە پارە ی بوو قەرزە کە دەمەو فەرموی: ((بارك الله لك في اهلك ومالك، إنما جزاء المسلم الحمد والثناء ... خَا بەرە کەت

بهاوێته مال و مندالت و سامانت، بهراستی پاداشتهوهی
قههزدهر سوپاس و ستایش کردنیهتی)). ترمذی له
ئوسامه‌ی کوری زهید - په‌زای خوای لیبی - ده‌گیرپه‌ته‌وه‌و
ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که فرمویه‌تی: ((مَنْ
صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: (جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا)، فَقَدْ بَلَغَ
فِي الشَّعَاءِ... هَدَرَ كَهْسِيكَ چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ کراو به
چاکه‌که‌ره‌که‌ی گوت: (خوا پاداشتت بداته‌وه) ئه‌وا
سوپاس و ستایشی کردوه)).

ج- له‌گه‌ڵ په‌وزیایی کردن واباشه‌ دیاری پیشکه‌ش بکری:

گه‌ر خوا مندالتی به‌ که‌سێک به‌خشی، یان ژنی هێناو
شووی کرد، واباشه‌ دیاری پیشکه‌ش بکری، وه‌ک له‌ چه‌ند
فرموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناماژه‌ی بۆ کراوه‌و هانی
له‌سه‌ر داوه‌ له‌مانه‌:

• له‌ خاتوو عانیشه‌وه به‌ مه‌رفوعی، که‌وا پیغه‌مبه‌ر
ﷺ فرمویه‌تی: ((تَهَادُوا تَحَابُّوا... دیاری، بۆ یه‌کتری
به‌ه، یه‌کتریتان خوش ده‌وی))^(۱).

• له نه بهو هوره بیره به مه رفوعی: ((تهادوا فإن الهدية تذهب وحر الصلر... دیاری پیشکەشی به کتری بکەن، چونکه دیاری رِقو قینی دل ناهیتلن))^(۱).

• له نه نه سه وه به مه رفوعی: ((علیکم بالهدایا فإنها تُورث المودة. وتذهب الضغائن... دیاری پیشکەش به به کتری بکەن، چونکه دیاری ده بیتە مایه ی خۆشه ویستی و رِقو قین له دل ناهیتلن))^(۲).

سه باره ت به دیاری بردن دیار ده یه کی سه یر له کۆمه لگهی ئیحه ده بینری ئه ویش نه وه یه، که خیزانیك.. مالتیک.. که سیک خۆی نه خاته ژیر باری قه رزه وه، له راستیدا نه مه پیچه وانە ی رینمووییه کانی پیغه مبه ره ﷺ. مه رج نیه هه ر ده بن شتیک گرانبه ها بیت، یان پاره یه کی زۆر بێ، به لکو نه مه شتیک ی ره مزیه، که وا تو خۆشه ویستی خۆتی بو ده رده بپی، نه ک خو خسته ژیر باری قه رزیک، که خۆت هه زی پی ناکه یت و له شه رمی روان ئه م دیاریه گرانبه هایه پیشکەش ده که یت.

(۱) رواه البخاري في الادب المفرد واحمد.

(۲) رواه الديلمي.

نہدب و ناکاری مسولمانان لہ کاتی سہردانی نہ خوشدا

مسولمانان کہ بہراستی برای یہ کترین، وہك یدك
جہستہ و لہش وان، کہ کاتیک نہندامیتی نہم لہشہ
دہکہویتہ نازار، گشت نہندامہکانی تر نہکہونہ نازار.
مسولمانیش تا لہ ژیان دابی، تووشی نہخوشی و نہساغی
دہبی. نہخوشیش وہك ہہموو کہس دہیزانی، پیویستی بہ
سہردانو دلدانہوہو دل راگرتن ہدیہ، تا نازاری
نہخوشیہکہی لہسہر کہم بیٹہوہ.

جا بؤ چوونہ لای نہخوش، نیسلام نہم بہشہشی
فہرامؤش نہکردوہ، بہلکو چہند نادابو رہفتاریکی
داناوہ، پیویستہ مسولمانان بؤخویان بہ گشتی و
مندالہ کاتیشیان لی فیتر بکہن.

نادابہکانیش نہمانہن:

أ- په له کردن له سەردانی نه خوځش:

کاتیک مسولمانیک دوچارى نه خوځشى ده بئى، وا پتويست و چاکه، يه کسەر بچيته سەردانى، وهک پيغه مبهەر ﷺ فرموده تی: ((اذا مَرَضَ فَعِدْهُ... گەر مسولمانیک نه خوځش کهوت، يه کسەر سەردانی بکه)).

ب- که م مانده لای نه خوځش:

له ره وشتى جوانى مسولمان له کاتى سەردانى بۆ لای نه خوځش نه ویه، که زۆر له لای نه ميښيسته وه، به تايبه تی گەر نه خوځشه که نافرەت بوو. به لām گەر نه خوځشه که حاله تی باش بوو، سه ليقه ی قسه کردنى هه بوو، نه واه قهينا که زۆريش له لای بمينيسته وه، واکه پۆژيک نا پۆژيک سەردانی نه خوځش بکريت، گەر حاله تی چاک بوو.

ج- دوعا کردن بۆ نه خوځش:

کاتیک ده چيته لای نه خوځشیک، واباشه دوعای شيفای بۆ بکه ی، وهک ئەم دوعايه ی، که پيغه مبهەر ﷺ بۆ نه خوځشى کردوه. له خاتوو عايشه وه - په زای خواى ليبي-، که کاتیک پيغه مبهەر ﷺ خيزانى نه خوځش بسوه،

چوو ته لای و دهستی راستی به سهردا هیئاوه و فەرمویه تی:
 ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ، إِشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا
 شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا... خۆایه نهی
 پهروه ردگاری خه‌لك، نه‌خۆشی لاده. شیفای بنیره هه‌ر تو
 شیفاده‌ری و هیچ شیفایه‌کی نه‌خۆش نیه، جگه له شیفای
 تو، شیفایه‌ك بنیره كه نه‌خۆشی به دواوه نه‌بی))^(١).

هه‌روه‌ها ئه‌یبن عه‌باس گوتویه تی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ
 فەرمویه تی: ((مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَخْضُرْهُ أَجَلُهُ فَقَالَ عِنْدَهُ
 سَبْعُ مَرَاتٍ: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
 يَشْفِيكَ إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ مِنْ هَذَا الْمَرَضِ))... هه‌ر كه‌سێك
 سه‌ردانی نه‌خۆش بكات، به‌مه‌رجێ نه‌جده‌لی نه‌هاتبێ،
 هه‌وت جار بلی: ((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
 يَشْفِيكَ... له‌ خۆای به‌رزو مه‌زن داوا ده‌كه‌م، كه‌ خۆای
 عه‌رشێ گه‌وره‌یه شیفات بۆ بنیرێ))، نه‌وا خۆای گه‌وره له‌م
 نه‌خۆشیه چاکی ده‌كاتوه))^(٢).

(١) بوخاری و موسلیم گێڕاویه‌تیانه‌وه.

(٢) نه‌بوداود و حاكم و ترمذی گێڕاویه‌تیانه‌وه.

با ئیمهش ههردهم دوعا یه نه مان له یاد بێ تا پاداشتی
خوا به دهست بێنین و دلنه وایی نه خۆشه کان بین.

د- دهست خستنه سهر شوینی نازاره که و دوعا خوێندن
به سهریدا:

له ئه بی عبداللهی عوسمانی کوری ئه بی العاصه وه، که و
له له شیدا، شوینیکی نازاری هه بو وه، به پیغه مبهری ﷺ
فهرموه، که نهم نازاره ی هه یه، پیغه مبهری خوا ﷺ پسی
فهرمو: ((ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي يَأْلَمُ مِنْ جَسَدِكَ قُلْ: بِسْمِ
اللّٰهِ - ثَلَاثًا - وَقُلْ سَبِّحْ مَرَاتٍ: أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ: دَهْ سَتَتْ
له سهر نه و شوینه دابنێ که نازار به له شت نه گه یه نێ سێ
جار بلی: بسم الله و دعوت جاریش بلی: (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ
وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُهُ أَحَاذِرُ... په نا ده گرم به عیزه ت و
هیزو توانای خوای گه و ره له خراپه ی نه و شته ی که هه مه و
حه زه ریش وه رنه گرم))^(۱).

(۱) موسیلم گێراویه تیه وه.

ه- وا چاکه له نه حوالی نه خوش پرسیار بکدی:

له نین عه باسه وه کما علی کوپی نه بی تالب - په زای
خوای لیبی - ((خَرَجَ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي وَجَعِهِ الَّذِي
توفي فيه عليه الصلاة والسلام، فقال الناس: يا أبا الحسن
كيف أصبح رسول الله؟ قال: (أَصْبَحَ بِحَمْدِ اللَّهِ بَارِئاً)
... له لای پیغه مبهری خوا ﷺ هاته دهر وه، که نه خوش
بوو بهو نه خوشیهی، که گیانی پی سپارد. جا خه لکه که
گوتیان: نهی باوکی حه سدن! پیغه مبهری خوا ﷺ حال
چونه؟ گوتی: سوپاس بو خوا چاکه))^(۱).

و- وا چاکه له لای سهری نه خوش دابنیشی:

نهمهش وه که پیغه مبهری ﷺ ناوای په فتار کردوه،
وه که نین عه باس - په زای خویان لیبی - گوتویه تی: کاتیک
پیغه مبهری ﷺ سهر دانی نه خوشی ده کرد، له لای سهریده
داده نیشته و پاشان حدوت جار نه یفرمو: ((أَسْأَلُ اللَّهَ
العظيم رب العرش العظيم أن يشفيك))، جا گدر نه جلهی

(۱) بوخاری گپراویه تیه وه.

دوا بخړئ، نهوا له‌م نه‌خوښییه‌ی چاک نه‌بیته‌وه^(۱).

ز- دل‌دانه‌وه‌ی نه‌خوښ و ناوات خواستن به چاک‌بوونه‌وه و ته‌م‌ن دريژئ:

نهم سيفه‌ته دل‌پښته کاريگه‌ريه‌کی به تيني هديه
له‌سهر دل‌و ده‌روونی نه‌خوښ، هه‌روا ده‌بیته دل‌خوښ‌کردنی و
هيو پيدانی.

نەبی سەعیدی خودی - پره‌زای خوای لی‌بی گوتویه‌تی:
پښغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەر‌مویه‌تی: ((إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى
مَرِيضٍ فَنَفَسُوا لَهُ أَجَلَهُ (يَطْوِلُ الْعَمْرُ)، فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَرِدُ
شَيْئاً، وَيَطِيبُ نَفْسَهُ... گهر چوونه لای نه‌خوښ داوای
ته‌م‌ن دريژئ بۆ بکه‌ن، چونکه نه‌مه هه‌چ شتیک په‌ت
ناکاته‌وه و دل‌یشی پي خوښ ده‌بی))^(۲).

هه‌روا له‌ حه‌دیس‌ی نبین عه‌باسدا هاتوه، که به نه‌خوښ
ده‌گوتريئ: ((لَا بَأْسَ طَهُورٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ... قه‌یناکه إِنْ شَاءَ
اللّٰه به‌ته مایه‌ی پاک‌کردنه‌وه‌ی گونا‌هه‌کان)).

(۱) بوخاری له (الادب المفرد)، گيتراويه‌تیه‌وه .

(۲) ترمذي و نبین ماحه گيتراويه‌تیه‌وه.

ح- واکا که داوای دوعا له نه خوش بکهیت:

وهك ئیبن ماجه و ئیبن السني له عومهری كوری خهتاب -پهزای خوای لیبئی ده گێر نهوه، که گوتویهتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمویهتی: ((إِذَا دَخَلْتَ عَلَى مَرِيضٍ فَمُرْهُ فَلْيَدْعُ، فَإِنْ دُعَاةُ كَدُّعَاءِ الْمَلَائِكَةِ... گەر چوویته لای نه خوش پئی بلئی دوعات بۆ بکات، چونکه دوعاکهی وهك دوعای فریشتهکان وایه)).

گ- گەر نه خوشیك له حالهتی گیاندان بسو (لا إله إلا الله)ی بیر بخزیتهوه:

نه بی سه عیدی خودری -پهزای خوای لیبئی- گوتویهتی پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمویهتی: ((لَقِنَا مَوْتَاكُم لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... نهو نه خوشانهی که له حالهتی مردندان پئی یان بلین: (لا إله إلا الله) بلین)).^(۱)

ههروهها مهعازی کوری جههل -پهزای خوای لیبئی- گوتویهتی: پیغه مبهری خوا ﷺ ((مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا

(۱) موسلیم گێراویهتیوه.

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ... ههركه سیك له كاتی گیاندانی،
كۆتا قسهی لا إله الا الله بیټ، دهجیته بههشت^(۱).

(۱) نهبو داودو حاكم گنپراویه تیانهوه.

نە دەب و ناکاری مسولمان

له پرسە و تە عزیە دا

پرسە و سەرە خۆشی چەند یاسا و ئادابیکی تایبەتی هەیە، کە پێویستە مسولمان پەیرەوی بکەن و خۆیان دوورخەنەو له ئاکار و داب و نەریته نە فامیەکانی ئە مەرۆ.

یاسا و ئادابەکانیش ئە مانەن:

أ- دو عاکردنی پاداشتدانه و بۆ خاوەن پرسە کە:

نیمامی نەو هوی له کتیبە کە ی (الا ذکار) دا دە ئی:
باشترین قسە، کە بە خاوەن مردوو بگوتری ئەو هیه، کە له (صحیح) ی بوخاری موسلیمدا هاتووه، له ئوسامە ی کوری زەیدەوه، کە گوتویه تی: (یه کیك له کچهکانی پیغه مبه ر ﷺ نێردرایه لای پیغه مبه ر ﷺ تا بانگی بکەن و پیی بلین مندا لیک ی گچه کە ی له سەر مردنە. پیغه مبه ریش فەرموی بگەرێوه لای و پیی بلی: ((إِنَّ اللَّهَ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى. وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ مُسَمًّى، فَمَرَهَا فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ

...خوای گموره بۆی ھەيە، ئەوھى ھەيە يىياتمە، وە
بۆيشى ھەيە، كە بىھەخشى، ھەموو شتېكىش لای ئەم،
ماوھى ديارىكراوھ. جا پىتى بلى با ئارام بگىرى و داوای
پاداشت لە خوا بكات)).

ئىمامى نەمەوھى دەلى: شىتوازی پرسەنامە ھىچ
ھىمامى تىدا نىە، بە ھەر چ شىتوازىك پرسە دەكەى،
دروستە. بەلام وا باشتە لە پرسەى مسولمان بگوتى:
(أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاكَ، وَغَفَرَ لِمِيتِكَ))،
واباشە پرسەکردنى مسولمان بۆ كافر بەم شىوھىە بگوتى:
(أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاكَ)).

ب- بەباشدانانى چىشت دروستکردن بۆ خاوەن مردوو:

بۆ پتەوکردنى پەيوەندى كۆمەلايەتى، ئىسلام بە باشى
داناو، كە خواردن بۆ مالى خاوەن مردوو كە بگىرىت،
چونكە مالىە مردوو كە لەبەر دلئەنگى و خەمباريان،
لەواندە نەتوانن بەم كارە ھەلسن. ئەمەش بە پىتى ئەو
گىرپانەوھى، كە ئەبوداودو ئىبن ماجە و ترمذى لە عبداللەى
كوپى جەغفەر گىرپاويەتيا نەو، كە گوتىوھتى: پىغەمبەرى

خو ﷺ فدرمویه تی: ((اصْنَعُوا لَالٍ جَعْفَرَ طَعَاماً فَإِنَّهُ قَدْ أَتَاهُمْ أَمْرٌ يَشْغَلُهُمْ... خواردن بۆ مالی جعفر^(۱) دروستکهن، چونکه نهوان شتیکیان به سهر هاتووه، که وای لیکردوون سهرقال بنو نه توانن چیشته دروستکهن)).

ج- به ده ده رنه خستنی دل خوشی و ږووخوشی به رامبهر نهو که سانه ی، که پرسه نامه یان لئ ده که ی، یان دلیان ده ده یوه:

له کاتیک به کیک ده مرئ مسولمانی پابه ندی دینی خوا، هدرگیز کاریکی وا ناکات که خه لک به سوکی سهیری بکه نو به خراپه باسی بکه نو نیسلامیشی پی ږه شو ناشیرین بکات، به لکو لهم کاته دا دلنه وایی که سوکاری مردووه که ده داته وه چ به نایه ت بی، یان به فدرموده شیرینه کانی پیغه مبه ر ﷺ، یان به به سهرهاتیکی واقعیانه ی نیسلامی. لهم کاتانه شدا پی ناکه نی و ته نانه ت خه نده شی نایه ته سهر لیوو قسه ی ږوږوچ ناکات و نوکاتی پیکه نین هیته ر ناکات.

(۱) جعفری کوری نه ږو تالیب له جهنگی (مؤته) شهید ږو.

ههروه ها به شیوازیکی نهرم و نیان و کارامه و
لیهاتوانه و به دلیکی پر له تهقواوه ناموژگاری نامادهبران
دهکات.

ئەدەب و ئاكارى مسولمان

لە کاتى پڙمىن و باوەشك دان

لەو نادابو پەفتارە جوانانەى ئىسلامى خۆشەويستمان
بۆى داناوین، کە لەناو کۆمەلگا پىادەى بکەین، نادابى
پڙمىن و باوەشکە، کە پتويستە خۆمان و منالەکانیشمان
فیر بکەین بەو شیوەیەى، کە پتەمبەرى خوا ﷺ
پتەمبەرى کردووە.

أ- کاتیک مسولمانیک دەپڙمى و دەلى: الحمد لله پتويستە
پنى بلى يَرْحَمَكَ اللهُ، ئەویش بلى: يَهْدِيْكُمْ اللهُ
وَيُصْلِحَ بِأَلْسِنَتِكُمْ.

ئەمەش بە پنى ئەم گىراڤەوێ، کە بوخارى لە ئەبو
هورەيرەو - پەزای خواى لى - گىراڤەتەو، ئەویش لە
پتەمبەر ﷺ، کە فەرمویدەتى: ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ
فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمَكَ اللهُ، فَإِذَا
قَالَ لَهُ، يَرْحَمَكَ اللهُ، فَلْيَقُلْ يَهْدِيْكُمْ اللهُ وَيُصْلِحَ بِأَلْسِنَتِكُمْ))،

وہ لہ گیارہویہ کی تہو داود و ترمذی ہاتوہ، کہ بلی: ((يَغْفِرَ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ)).

ب- تہو کہ سہی دہ پڑمی، گہر نہ یگوت (الحمد لله) تہو پئی ثالثی یرحمک الله:

نہ مہش وہک موسلیم لہ تہبی موسا - پڑای خوی لیبی - گیارہویہ، کہ گوتویہ تی: گویم لیبو پیغہ مہری خوا. ﷺ فہ رموی: ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَحَمْدُ اللَّهِ فَشَمْتُوهُ، فَإِذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ لَا تُشَمِّتُوهُ... گہر یہ کیك لہ تیوہ پڑمی و سوپایی خوی کردہ، واتہ: گوتی الحمد لله، تیوہش دوعای پڑمی نی بکن، واتہ بلین: یرحمک الله، بہ لام گہر پڑمی و نہ یگوت الحمد لله، تہم دوعایہی بڑ مہ کن))

ہدروہا، پڑای و موسلیم لہ تہبی موسا - پڑای خوی لیبی - دہ گیارہویہ، کہ گوتویہ تی: ((عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ اسْتَسْمَا أَحَدُهُمَا وَلَمْ يَحْمَدِ الْآخَرَ فَقَالَ الْآخَرُ لَمْ يَشْمْتَهُ عَطَسَ فَلَانِ فَشَمْتَهُ وَعَطَسَتْ فَلَمْ تَشْمَتْنِي؟ فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: هَذَا حَمْدُ اللَّهِ، وَأَنْتَ لَمْ تَحْمَدِ اللَّهَ:

دوو پىياو لەلەي پىئەمبەر پۇمىن، يەككىيان گوتى: الحمدلله و
دوعاى پۇمىنى بۆكرا. بەلام ئەوى دى نەيگوت: الحمدلله و
دوعاى پۇمىنى بۆ نەكرا. جا ئەو كەسەي دوعاى پۇمىنى
بۆنەكرا گوتى: فلانەكەس پۇمى و دوعاى پۇمىنى بۆكرا،
كەچى من پۇمىم دوعام بۆ نەكرا؟

پىئەمبەر ﷺ نەرموى: (چونكە پىياو كەي دى، كە
پۇمى گوتى: الحمدلله، بەلام تۆ سوپاسى خوات نەكرد.

جا وا باشە گەر يەككىك پۇمى و نەيگوت الحمدلله بە بىرى
بەئىترىتەو، كە ئايا سوپاسى خاى كىردو، يان نا.

ج- لەكاتى پۇمىنا واباشە دەست، يان دەستەسپىك
بخرىتە سەر دەم، بە گۆيرەي توانا نەهتلىرى دەنگى
زۆر بىت.

ئەمەش وەك پىئەشەواى نازىزمان محمد ﷺ ئەم پەوشتە
جوانەي لەخۆي هېناوئە دى، وەك ئەبو داودو ترمىزى لە
ئەبو ھورەيرەو - پەزاي خاى لىبى - گىپراوئە تىانەو، كە
گوتىتەي: ((كان رسول الله ﷺ إذا عطس وضع يده أو
كوبه على فيه. وحفص - أو غص - بها صوته

...پیتغه مبهري خوا گهر پڑميبايه دهستی، يان کراسه کهي ده خسته سر ده می و دهنگي نزم ده کرده وه)).

ههروه ها ثيبن السني له عبداللهي کورې زوبه يري ده گيرنه وه، که گوتويه تی: پیتغه مبهري خوا ﷺ
فه رمويه تی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ رَفْعَ الصَّوْتِ بِالتَّحَاوُبِ
وَالْعَطَاسِ... خَوَايَ بَهْرَزُو مَهْزَن پَيَّي ناخوشه له کاتي
باوه شک و پڑميندا دهنگ بهرز بکريته وه)).

له راستيدا زور کهس هه ن له ناو مه جليسيک، يان له لای
هه ر که سيکدا کاتيک ده پڑمي به شيويه کی ناشيرين
دهنگي به رزده کاته وه، ته نانه ت پريشکي پڑمينه که نه دات
به ده ورو به ريدا، دياره نه مه نا کارتيکی ناپه سه ندو په فتاريکی
سوکه، خوای گه وړه هه ز به و کاره ناکات.

د - گهر يه کيک له سي جار زياتر بيژمي پي نالين:
يرحمك الله.

وهك موسليم و نه بو داودو ترمذي له سه له ي کورې
نه کوه ع - په زای خوای ليبي - ده گيرنه وه، که گوتويه تی:
((عَطَسَ رَجُلٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا شَاهِدٌ، فَقَالَ رَسُولُ

اللہ ﷻ: یرحمک اللہ، ثم عطس الثانية أو الثالثة، فقال رسول اللہ ﷺ یرحمک اللہ، هذا رجلٌ مزکوم... پیاوئیک لہ لای پیغہ مبر پڑمی و منیش لہ وی نامادہ بووم و ناگام لی بوو، پیغہ مبر خوا ﷻ فدرموی: یرحمک اللہ، پاشان بؤ دووہ مین و سی یہم جار پڑمی یوہ، دیسان پیغہ مبر خوا ﷻ فدرموی: یرحمک اللہ، نهم پیاوہ توشی ہہ لامت بوہ)).

لہ بہ رنہوہ گہر یہ کیک لہ پاش سی جار پڑمی پی ناگوئی: یرحمک اللہ. وہک ثین السنی لہ نہ بوہورہ یہ دہ گیریتہوہ، کہ دہ لی: گویم لہ پیغہ مبر خوا ﷻ بوو دہ یفرمو: ((اذا عطس أحدکم فليُسَمِّتْهُ جَلِيسُهُ، واذا زادَ عَنْ ثَلَاثَةٍ فَهُوَ مَزْکُومٌ، وَلَا يُسَمِّتْ بَعْدَ ثَلَاثٍ: گہر یہ کیک لہ نیوہ پڑمی با نہوہی لہ گہ لی دانیشتوہ، پی پی بلی: یرحمک اللہ، بہ لام گہر لہ سی جار زیاتر پڑمی نہوہ تووشی ہہ لامت بوہ، یہ کی کیش لہ پاش سی جار پڑمی، پی ناگوئی یرحمک اللہ.

ه- گھر ناموسولمان پڑمی وا باشه پئی بلی: (یهدیکم الله):

نہمیش وهك نہبو داودو ترمذی له نہبو موسای
نہشعہری -رہزای خوی لیبی- دهگیریتہوہ، کہ گوتوبہ تی:
(كان اليهود يتعاطسون عند رسول الله ﷺ يرجون ان
يقول: يرحمك الله، فيقول: يهدیکم الله ویصلح بالکم
...جولہ کہ کان له لای پیغہ مبدری خوا ﷺ ده پڑمینو بہ
ناوات بون پیغہ مبدر ﷺ پیان بلی: يرحمك الله، واتہ:
خوا رہ حمتان پی بکات. بہ لام پیغہ مبدری خوا ﷺ
دهیفرمو: ((یهدیکم الله ویصلح بالکم))، واتہ: خوا
ہیدایہ تتان بدات و نہ حوالتان باش بکات)).

و- گھر نافرہ تیکی نامہ حرہم پڑمی، واباشترہ، کہ پئی
نہ لئی: (یرحمك الله)

بۆچونی زۆر له زاناو موجتہ ہیدان نہوہیہ، گھر
نافرہ تیکی بیگانہ (نامہ حرہم) واتہ: (جگہ له دایکو
خوشكو و زنو پووړو كچه زاو ژنی باوك) پیڑمی، کہ راہہ تی

ههیه به پادهیهکی ههرا م که پیاوی بێگانه پێی بلی:
 یرحمک الله. بهلام گهر ئافرهته که پیر بوو نهوهیان قهیناکه.
 دیاره نه مهش بۆیه که راههتی ههیه، تا ده رگای پێگا
 خوشکردنی گوناھو تاوان دا بخری.

ئێبن الجوزی دهلی: له ئیمام نهحمدهی کوپی ههنبهلهوه
 وهرمان گرتوه، که پیاویکی خواناس و خواپهرست له لای
 بووه، جا ژنه کهی ئیمام نهحمده پڑمیوه، پیاوه
 خواناسه کهش پێی گوتوه: یرحمک الله، ئیمام نهحمدهش
 گوتویهتی: خواناسیکی نهزانه بهوهی، که که راههتی ههیه
 به ئافرهتیکی بێگانه بگوتری: یرحمک الله.

نه مانهی باسکران سهبارهت به پڑمین بوو، بهلام ئاداب و
 رهفتای مسوڵمان له کاتی باوهشکدا بهم شیوهیهی خوارهویه:
 أ- به گۆیرهی توانا نه هیلری باوهشک بیتهوه و دم
 نه کردنهوه:

نهم ئاداب و رهفتارهی ئیستا باسی ده کهین، ئاکاریکی
 جوانی ئیسلامی کۆمه لایه تییه، که کهسی لی نابوێدری،
 که نهویش باوهشکه.

دیاره له کاتی باوه شکدا دەم کردنهوه، شیوهی مرۆڤ
چەند ناشیرین دەکات و کەسایەتی مرۆڤ دینیته خوارەوه.
جا بۆ ئەم مەبەستە پیڤەمبەری خوا ﷺ مەنەج و
پێرهوی داناوه، تا موسولمانان لەنیو خۆیاندا پیادهی بکەن و
منالەکانیشیان لێ بەهرەمەند بکەن و بە خەڵکی
بەسلین، کە ئیسلامە تاکە بەرنامەی شارستانیەت و
پۆشنیری، نەك پۆژناوای بەناو پۆشنیر.

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای لیبی- گوتیەتی:
پیڤەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَظَّاسَ، وَيَكْرَهُ
التَّأَوُّبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمَدَ اللَّهَ تَعَالَى، كَانَ حَقًّا
عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَأَمَّا
التَّأَوُّبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ
مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا تَشَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ:
خوای گەورە پۆمینی خۆش دەوێ و حەزی بە باوەشک نیە،
گەر یەکیک لە ئێوە پۆمی و گوتی: الحمد لله، ئەوا لەسەر
ھەر موسولمانیکە، کە گوتی بیستیەتی پێی بلی: يَرْحَمُكَ
الله، باوەشک ھاتنەوه لە لایەن شەیتانەوهیە، جا گەر

یه کیکتان باوهشکی هاتهوه، با بیگه پینیتتهوه به گویره ی توانا و نه هیلئی باوهشکی بیتتهوه. چونکه کاتیک یه کیك له ئیوه باوهشکی دیتتهوه، شهیتان گالته ی پی ده کات و پی پی ده که نی))^(۱).

ب- گهر باوهشك هات دهست له سهر دهم دابنئ:

ئه مهش وهك موسلیم له به بی سه عیدی خودری - په زای خوا ی لیبی - ده گیر پته وه، که گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فەر مویه تی: ((إِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَىٰ فَيْهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يُدْخِلُ: گهر یه کیك له ئیوه باوهشکی هات، با دهستی له سهر دهمی دابنئ، چونکه شهیتان له و یوه ده چیتته ژووره وه)).

جا زۆر له زانا و موخته هیدان وای به باش ده زانن، که له کاتی باوهشك هاتن له نوێژدا دهست بخړیتته سهر دهم.

ج- دهنگ به رزنه کردنه وه له کاتی باوهشکدا:

وهك موسلیم و نه همه دو ترمذی گیراویانه ته وه، که

(۱) بوخاری گیراویه تیه وه.

پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعِطَاسَ وَيَكْرَهُ التَّشَاؤِبَ فَإِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَقُلْ هَاهُ... هَاهُ، فَإِنَّ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ... خَوَايَ گه‌وره‌ پ‌ژمینی خۆش ده‌وێ و حەزی له‌ باوه‌شك نیه، جا گەر یه‌كێكتان باوه‌شکی هات، با نه‌لێ: ها ها، چونكه‌ نه‌مه‌ له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه‌و پێی پێی ده‌كه‌ن)).

ئێبن السینی له‌ عبدالله‌ی كوری زوبه‌یره‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌، كه‌ گوتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ رَفْعَ الصَّوْتِ بِالتَّشَاؤِبِ وَالْعِطَاسِ... خَوَايَ گه‌وره‌ حەز به‌ باوێشك و پ‌ژمینی به‌ ده‌نگه‌وه‌ ناكات)).

ئێتر له‌ كۆتاییدا داوا له‌ گشت مسوڵمانێك ده‌كه‌م، یه‌كه‌میان له‌ خۆمه‌وه‌، به‌م نه‌ده‌ب و ئاكاره‌ جوان و به‌رێزانه‌ی ئیسلام، ئاكارو كرده‌وه‌ كاغانی پێ برازێنینه‌وه‌ و په‌یوه‌ندی كۆمه‌لایه‌تیمانی پێ به‌هێز بكه‌ین.

هه‌لبه‌ت ئه‌م ئادابو یاساو ئاكارانه‌ی ئیسلام، سه‌نگی مه‌حه‌کی مسوڵمانه‌، كه‌ ده‌توانی له‌ كۆمه‌لگه‌كه‌یدا پیاده‌ی بكات و، به‌ خه‌لكانی عه‌لمانی خۆ ناز به‌

پۇشنىپىرى، بىسەلىتىنى، كە ئەم ئاكارو ئادابانە پىتۈەرى
پاستەقىنەي پۇشنىپىرى و مەدەنىيەتە، نەك زانستىكى
پوتى پەق و وشك.

داواكارم لە خۋاي بەخشندە كە دلەكانان...
كردەوہكانان... گوشتارمان.. ئاكارو پەوشتمان وا
لى بىكات بەپىي شەرىعەتە بىۋىنەكەي خۋى بىكات و،
گوناهو تاوانەكانان لەسەر شان ھەلگىرى و بىخاتە سەر
شانى موشرىكان و كافران و دوژمنانى خۋى.
ئىمەش بە بەھەشتى پاژاۋە و دلپىن شاد بىكات.
ئامىن.

ناوهرۆك

- پیشه کی ۵
- نادایی نیلامی له کۆمه لگا ۷
۱. نه ده بو ناکاری مسولمان له گه ل خوا دا ۱۱
۲. نه ده بو ناکاری مسولمان له گه ل پیغه مبه ری خرا دا ۲۳
۳. نه ده بو ناکاری مسولمان له گه ل دا یك و با و کی ۳۲
۴. نه ده بو ناکاری مسولمان له گه ل خزم و نزیکانی ۴۶
۵. نه ده بو ناکاری مسولمان له میوانداری ۵۵
۶. نه ده بو ناکاری مسولمان له به کارهێشانی ته له قۆن و موبایلدا ۶۱
۷. نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی نان خواردن ۶۴
۸. نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی خواردن و ده دا ۷۲
۹. نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی سلا و کردن ۷۶
۱۰. نه ده بو ناکاری مسولمان له مۆلفه و نه گرتن ۸۲
۱۱. نه ده بو ناکاری مسولمان له کۆر و نه خه یه یه ۸۶
۱۲. نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی قسه کردن ۹۲
۱۳. نه ده بو ناکاری مسولمان له گاته و سه عه یه ۹۶
۱۴. نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی په رۆز بایه دا ۱۰۸
۱۵. نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی سه ردا نی نه خۆشه ۱۲۸
۱۶. نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی ته عزیفه ۱۳۴

۱۴۱. ابن کورنایق و فرزان و ... (۷۵۱)

۱۴۲. نه‌ده‌باو ناگاری مسکنان نامی شی یوسف و باو و ... (۷۵۲)

۱۴۳. به‌جاوه‌کان ... (۷۵۳)

۱۴۴. نپوه و ... (۷۵۴)